

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY DRUGI.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej po południu.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera, ulica Senatorska.

— W dniu jutrzejszym w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim), o godzinie 9-jej zrana, odprawiona zostanie ku Jej czci uroczysta wotywa.

— Jutro, o godzinie 9-jej zrana, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odprawiona zostanie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu w monstrancji i procesją na intencję arcybiskupa i Niepokalanego Serca N. Panny Marji.

— Przypadającą w dniu jutrzejszym uroczystość św. Józefa Oblubieńca obchodzić będą całodziennymi nabożeństwami odpustowymi z nieustannym wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesjami kościoły następujące: N. Panny Marji (na Nowem Mieście), św. Jacka (po-dominikański), św. Józefa Oblubieńca (po-karmelicki), Narodzenia N. Panny Marji (po-karmelickim) na Lesznie i N. Panny Marji Loretańskiej na Pradze.

— Uroczystość św. Józefa Oblubieńca czcić też będzie pojutrze nabożeństwami odpustowymi kościoły św. Marcina (po-augustjański), gdzie nabożeństwo odprawiane bywa na intencję zgromadzenia bednarzy.

— Jutro też ku czci św. Józefa Oblubieńca odprawione będzie w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) do południowe nabożeństwo matek chrześcijańskich.

— W kościele Narodzenia N. Panny Marji (po-karmelickim) nabożeństwo odpustowe ku czci św. Józefa Oblubieńca poprzedzi jutro, o godz. 10-jej zrana, wotywa solenna bractwa Serca N. Panny Marji z góry Karmelu.

— Nabożeństwa pasyjne odprawione będą w dniu jutrzejszym w kościołach: Opieki św. Józefa (panien wizytek) i św. Kazimierza (panien sakramentek).

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

W dniu dzisiejszym zbiera się w Pradze czeskiej na pierwsze posiedzenie komisja ugodowa, której sejm przekazał wszystkie projekty, odnoszące się do ugody czesko-niemieckiej. Dzisiejsza uchwała komi-

sji przesądzać ma o całej przyszłości akcji, rozpoczętej w styczniu r. 1890 pod egidą hr. Taaffego w Wiedniu, a dzisiaj bezpowrotnie ugrzęzłej w mieliznie. Walka toczyć się będzie pod hasłem troistym: niemiecy żądać będą bezwzględnej dopełnienia zobowiązań „honorowych” i przystąpienia do merytorycznego rozbiórki dalszych projektów ugodowych, celem przedstawienia ich sejmowi do uchwały; staroczesi wraz z czeską szlachtą historyczną bronić będą zasady odroczenia, a młodoczesi z właściwym sobie impetem, skierowanym i przeciw Niemcom i przeciw oportunistom staroczeskim, żądają uchwały, kładącej kres wszelkim dalszym ugodowym złudzeniom.

W sejmie pruskim przyjęto z niemiłym zdziwieniem przedstawiony sobie projekt rozwiązania kwestji hanowerskiej. Projekt ten mieści się w jednym chudym paragrafie, orzekającym, iż zniesienie sekwestru, nałożonego na majątek króla Jerzego, pozostawia się — rozporządzeniu królewskiemu. Sejm liczył na to, że kwestja ta rozstrzygnięta będzie w drodze ustawodawczej, że projekt wyczerpie wszystkie szczegóły sprawy i niczego nie pozostawi po za obrębem kompetencji sejmowej. Rząd był innego zdania; duch projektu prawa jest nieco autokratycznym, jak duch brandeburskiej mowy cesarza Wilhelma, aczkolwiek trudno nie przyznać, że delikatny charakter sprawy zdawał się nasuwać ten sposób jej załatwienia, skracający dyskusję sejmową, której przebieg mógłby rozdrażnić świeżo zabliźnione rany.

W Berlinie opowiadają już zresztą o blizkim zjeździe cesarza Wilhelma z księciem Kumberlandji i o poważniejszych widokach oddania tronu brunświńskiego synowi ostatniego po dojściu księcia Jerzego Wilhelma, liczącego dzisiaj dopiero lat dwanaście, do pełnoletności.

Kwestja reformy szkolnej w Prusiech ugrzęzła w komisji. Zaledwie raz w tygodniu nadechodzą biuletyny o posunięciu się jej o krok naprzód. Dotąd żaden zasadniczy wniosek opozycji liberalnej, do

której przyłączyli się w części także wolnokonserwatyści, nie utrzymał się w obradach komisyjnych; większość zachowawczo-katolicka dąży bezwarunkowo do utrzymania bez uszczerbku pierwotnego, wyznaniowego charakteru ustawy szkolnej; aby zaś utrzymać w karność zastępy parlamentarne, hołdujące „nowemu kursowi”, od czasu do czasu wypuszcza się w roli *ballon d'essai* pogłoski, że kanclerz Caprivi i minister oświaty hr. Zedlitz ustąpiłby w razie przekształcenia ducha reformy, lub że minister Miquel pozostanie na swoim urzędzie, jeżeli nacjonal-liberały zadowolą się cofnięciem artykułów projektu, pozwalających organizacji szkół prywatnych, resztę zaś przyjmą.

Wczoraj przystąpić miała włoska izba deputowanych do głosowania nad sprostowanym budżetem, nad którym od dziesięciu dni toczą się zgryźliwe i namiętne rozprawy. Wtorkowa mowa kanclerza skarbu Luzzatti'ego, który dowodził, że w ciągu ostatnich dwóch lat zaoszczędził skarbowi około 140 milionów lirów, nie zadowolniła nikogo; minister stwierdził bowiem potrzebę dalszych oszczędności i dalszych środków ratunkowych, zamknął się wszakże w ogólnikach, nie objaśniając, jak sobie te dalsze oszczędności i środki zaradzić wyobraża i jak daleko one sięgają mają? Na Monte Citorio panuje przekonanie ogólne, że bez podwyższenia podatków i bez nowej pożyczki sytuacja finansowa ocalić się nie da.

Mimo wszystkiego, rząd liczy na większość, w czem go utwierdza świeżo dokonane głosowanie na wice-prezesa izby. Sędziwy poseł z Udiny, popierany gorąco przez rząd, Cavalletto, wybrany został w miejsce zmarłego Ferracia, 202-ma głosami przeciw 99-iu. *Riforma* Crispiego czyni wprawdzie złośliwą uwagę, że nie należy zapominać o 49-iu pustych kartkach, złożonych przez tę część opozycji, która nie chciała urazić osobiście czełogodnego Cavalletta, głosując przeciw niemu, jako kandydatowi rządowemu, i dlatego wolała wstrzymać się od głosu; ale ta uwaga *Rifor-*

8)

TESTAMENT HOPCKINSA.

przez
 Jana Rutkowskiego.

(Dalszy ciąg.)

Rozpoczęło się teraz dla mnie życie nowe, pełne nieznanego dotychczas niespodzianek, rozkoszy i smutków. Ale wszystkie smutki były tego rodzaju, że nie oddałbym ich za wszystkie doznawane dotychczas rozkosze. Nabierałem nawet lepszego o sobie wyobrażenia: stałem się śmielszy, bardziej przedsiębiorczy. Niekiedy tylko, przywalony ogromem szczęścia, pytałem sam siebie, czy ja śnię, czy czuwać. A choćbym śnił nawet, nie chciałbym, aby mnie z tęczy marzeń budzono. Któż zresztą rozpozna różnicę pomiędzy rzeczywistością, a mającym pozory prawdy złudzeniem, dopóki życie pozorów nie rozwieje?

Pewnej nocy, świeżo po powrocie od Fanny, byłem tak upojony i rozkołysany, że biedne moje serce nadmiar uczucia pomieścić samo w sobie nie mogło. Porwałem za pióro i zacząłem pisać list do Jerzego. Wylewałem długo na papier wrażenia, bo świt zastał mnie jeszcze przy biurku. List kończyłem słowami:

„Więc, kochany Jerzy, za miesiąc moje zaręczyny uroczyste, a za trzy miesiące ślub. Nie mam nikogo z rodziny, prócz ciotki Draving. Wszak będziesz świadkiem mego szczęścia?”

Nie czekałem długo. Na czwarty, czy piąty dzień po wysłaniu listu Jerzy wszedł do mego mieszkania. Zająchał do mnie wprost z wagonu, poczciwy!

— A! — mówił na powitanie — mruku ty jakiś, zci-chapeku! Znalazłeś swoją sikorkę i ścieszesz sobie gniazdko? Winszuję! Nigdybym się tego po tobie nie spodziewał. No, no...

Nie wiedziałem, gdzie go posadzić. Ba! ja sam nigdybym się po sobie nie spodziewał czegoś podobnego. Przychodzi to tak nagle, ogarnia nas niepostrzeżenie...

— Ależ mi się odmienił, mój Jerzy!...

— Na korzyść?

— Dalibóg na korzyść.

W samej rzeczy Jerzy zmienił się do niepoznania przez parę lat ostatnich. Wyrósł, zmężniał, oczy nabrały ognia. Był co się zowie pięknym mężczyzną, ale nie tą pięknoscia pieściwą, papinkowatą, która z mężczyzny robi lalkę, ale urodą czerstwą, zdrową, pełną życia i siły. Najwięcej zaś imponował mi pewnością siebie i wiarą w swoją gwiazdę. Gdy pokręcał pięknego wasa ręką drobną i białą ale żyłastą i silną, zdawał się mówić:

— Dajcie mi świat cały, bo, jeżeli mi go nie dacie, sam go sobie wezmę.

O, to był zuch! Bywał w świecie dużo, a z kobietami nie robił sobie ceremonji: „Tę miałem, tę mam, tę mieć będę” — prawil otwarcie. Oh, gdybym ja miał choć setną część tej wiary w siebie, ileżbym sobie zaoszczędził niepokojów i trwogi serdecznej!

Rozmawialiśmy długo, bom był szczęśliwy, że mogłem wygadać się do woli. Z uśmiechem słuchał Jerzy moich wyznań. Wreszcie zapytał:

— Kiedyż mnie przedstawiś swojej pani?

— Choćby jutro.

— Dobrze. Więc jutro jedziemy.

Jakoż nazajutrz zawiozłem go do pań Trevelyan. Pierwszy raz przebywał w tym domu, ale był w nim odrazu, jak u siebie. Człowiek ten wszystko brał szturmem, szturmem też zdobył moje panie. Był poprostu wspaniały! Nawet Fanny rozweseliła mi się na ten wieczór, za co byłem Jerzemu niewymownie wdzięczny. Z jakążby trudnością przychodziło mi zawsze zegnać wyraz smutku z moich oczów kochanych...

Powracaliśmy do Londynu ostatnim pociągiem.

Po dniu spędzonym na gorączkowej wesołości, w kąciku wagonu oddałem się rozmyślaniom. Jerzy również mlezał. Zapalał papierosy jeden po drugim i wpatrywał się w obłoki skier ognistych, przelatujących koło okna z komina lokomotywy. Po niejakiem czasie uderzył mnie po kolanie i zawołał:

— No, wiesz, masz narzeczoną zachwycającą! Byłem w tej chwili tak dumny, jakbym miał u rozporządzenia wszystkie skarby Golkondy, wszystkie całego świata korony.

— Tak, zachwycająca — kończył Jerzy — a ja się znam na tem. Ma w sobie coś, coś, coś...

Nie dokończył. Rzucił się znów na poduszki wagonu i podparł głowę na rękę. Zdawało mi się, że drzemie. Po chwili jednak potarł zapalną o popielniczkę.

— Na długo przyjechałeś? — zapytałem.

— Albo ja wiem? Może na długo, może na krótko, zobaczę. Wziąłem urlop na parę tygodni. Zresztą, chcę się rozejrzeć po świecie. Kopalnia, w której obecnie pracuję, nie dla mnie. To zamałe. Potrzebuję szerokich przestrzeni, wielkich horyzontów. Być może, że stanę na czele przedsiębiorstwa Children et Comp., zawiązującego obecnie stosunki handlowe z Indjami wschodnimi. Za lat dziesięć będę miał miliony, albo... No, zobaczymy. Kiedyż znów będziesz u pań Trevelyan?

— Za parę dni.

— Zabierze mnie z sobą.

— Najchętniej. Dam ci znać o dniu wyjazdu.

Jakoż woziłem kilkakrotnie serdecznego mego przyjaciela do zacisznego domku, w którym królowała Fanny. Zdawało mi się, że dziewczyna jest mi wdzięczna za ufność, jaką w niej pokładam. A ufałem tak bardzo, że nigdy nie pozwolił sobie na cień nawet zazdrości. A jednak przy Jerzym wyglądałem, jak puszczyk, blaskiem słonecznym oślepiony, przy orle, potężnym dzielnością i siłą...

Gdybym był wiedział, och, gdybym był wiedział...

my nie przekonała rządu, który uważał głosowanie za wielce pomyslną dla siebie wróżbę.

W sobotę odbył się w Londynie bankiet triumfalny stronnictwa gladstonowskiego na cześć zwycięstwa, odniesionego przy wyborach do rady hrabstwa londyńskiego. Mówcy toastowi: Causton, earl Kimberley i Campbell zapewniali, że zwycięstwo jest czysto politycznym i stanowi niewatpliwą rękojmię triumfu whigów przy wyborach politycznych do parlamentu. *Daily News*, organ p. Gladstone'a, zamieścił już artykuł pod tytułem „Umierający rząd”. Zawczasem kwiatku, zawczasem—śpiewał poeta.

Br. Z.

BULWARY WARSZAWSKIE.

II.

W opinii inżynierów miejskich uderza miejscami niejasność redakcji. Trudno np. pojąć, co oznaczać ma na wstępie odezwanie się tej treści: „Miasto może odstąpić place z zachowaniem praw osób trzecich; miasto daje place, Towarzystwo zatem nie nie kupuje”? Place, obciążone serwitutami, muszą, przed oddaniem ich kompanii francuskiej, być zwolnione od praw osób trzecich, gdyż inacej kompania francuska nie będzie w możności rozporządzania niemi swobodnie, budowania na nich i odprzedawania w następstwie, co ściśle wiąże się z celami Towarzystwa.

W pierwszym artykule zaznaczyliśmy już rażące sprzeczności pomiędzy zdaniem komisji finansowej a opinią inżynierów miejskich; zatrzymamy się na tym punkcie raz jeszcze, albowiem dotyczy on sprawy czysto ekonomicznej, a mianowicie stopy procentowej i terminu amortyzacji wyłożonych przez kompanję francuską funduszy na budowę bulwarów.

Zdaniem komisji finansowej, termin 50-letni, proponowany przez Devarsa, powinien być skrócony do 45 lat. W przedmiocie tym, w którym pp.: Krasiński, Deike, Brzeziński, jako kompetentni, wypowiedzieli swoje zdanie, oparte na możliwie ścisłym obliczeniu i sformułowali pożądane skrócenie, zabierają głos inżynierowie, twierdząc, że termin 25-letni jest dla miasta jedynie możebny.

Któż tutaj liczy dobrze, a kto się myli?

Na pytanie tak postawione odpowiada nam „opinia inżynierów”: że stopa procentowa, przyjęta do obliczenia procentów składanych, nie powinna być 5% lecz 2 lub 3%. Na miłość Boga! gdzie i w jakim interesie, przedstawiającym pewne niebezpieczeństwo, strat, liczy przedsiębiorca 2 lub 3%? Wszak zakupienie listów zastawnych lub akcyj gwarantowanych kolei daje 5%; a pożyczka miejska zaciągnięta w banku wólsko-kamskim na budowę wodociągu, czy procentuje się inaczej jak po 5 od sta? W naszych stosunkach tylko taki procent może służyć za podstawę do poważnego rachunku, a wtedy termin wypadnie 45, nie zaś 25-letni.

Nieszczęście mieć chciało, żem musiał wyjechać na dni parę do Liverpoolu, w celu odebrania znacznej sumy pieniężnej, zaangażowanej w dość chwiejnym przedsiębiorstwie przemysłowym. Pojechałem do Fanny i prosiłem o opóźnienie wyjazdu. Wszak zabawię tylko dni parę. Jerzy będzie pamiętał o paniach i zastąpi mnie w zupełności, gdyby okazała się potrzeba.

Wyjechałem i, zamiast dni paru, zabawić musiałem dwa tygodnie w podróży. Przez cały ten czas pisywałem listy, w których kładłem u stóp drogiej mi istoty całe me serce, przepelnione uczuciami. Rozkoszne mi były te chwile, gdy zasiadałem do pisania, z jaką jednak niecierpliwością oczekiwałem na list od Fanny. Nadszedł wreszcie. Pisała krótko i chłodno, ale taka już była jej natura. Miała widocznie wstręt do okazywania komukolwiek, co myśli i czuje, choć w ostatnich dniach była już ze mną zupełnie inna, niż przed paru miesiącami. Błogosławiłem ją i za te słów kilka, które mi z odległości mił kilkunastu dni nadesłała raczyła.

Ostatniego dnia pobytu w Liverpoolu odebrałem telegram od ciotki Draving, który okrutną przejął mnie trwogą. „Przyjeżdżaj!” — wyczytałem na białym kieliszku telegraficznym. Boże, co się tam stało? Czyżby Fanny zachorowała? W gorączce doczekałem się wreszcie godziny odejścia pociągu. Wagony wlokły się, jak żółwie, na stacjach przystanki trwały godziny całe. Wreszcie byłem u siebie.

— Dobrze, że pan przyjechał — oświadczył mi służący — pani Draving już trzy razy dowiadywała się o pana.

Ze śmiercią w duszy wpadłem do mieszkania ciotki. Musiałem wyglądać straszliwie, bo zacna kobieta usadowiła mnie natychmiast na najparadniejszym fotelu i wlała we mnie dwie szklanki wody z cukrem.

— Co się stało? Co znaczy telegram? — pytałem rozpaczliwie.

— Nic się nie stało. Za długo bawiłeś w podróży, oto wszystko. Jedź natychmiast do Trevelyanów. Rozumiesz? Natychmiast.

Końcowy ustęp w opinii inżynierów miejskich brzmi jak następuje:

„Inżynierowie oddziałowi zwracają uwagę na brak poważnych rozumowań i silnych podstaw w projekcie p. Devarsa. Z tego powodu pytają, czy nie należałoby, zanim projekt do ministerjum będzie przedstawiony, zakomunikować go Towarzystwu, które ma się podjąć jego wykonania.”

Projekt Devarsa, o ile my go znamy, jest to raczej szkic, myśl rzuconą — a wiadomo, że nie od razu stawia się krok drugi, lecz rozpoczyna się zawsze od pierwszego. Byłby to zapewne trud daremny, praca zmarnowana i fundusz w błoto rzucony, gdyby od razu opracowany został projekt szczegółowy na zasadzie pomiarów na gruncie dokonanych, tak samo, jak to zdarzyło się z projektem bulwarów, na koszt p. Władysława Kronenberga przed kilkunastu laty dokonanym.

W każdym razie w uwagach inżynierów miejskich brakuje owej wskazówki najpożądalszej, na czem polega ów brak poważnych rozumowań i silnych podstaw w projekcie Devarsa? Natomiast wiadać: że biuro techniczne wydziału budowlanego m. Warszawy nieprzychylnem okiem spogląda na projekt Devarsa, że roztrząsa i krytykuje dział finansowy, uznany przez bardzo kompetentnych znawców i ekonomistów za dobry i korzystny dla miasta, że gołosłownie zarzuca projektowi brak poważnych rozumowań i silnych podstaw, nie dotykając wcale technicznej strony projektu i utrudnia tym sposobem rozpoczęcie dzieła, któreby zaszczyt przyniosło inżynierom miejskim, jako bezpośrednim współpracownikom. W takiej atmosferze, przesłkniętej „opozycją dla zasady”, żaden projekt na szerszą skalę nie przyjdzie do skutku. Tam, gdzie panuje przekonanie, że 2% starczy na pokrycie procentów i amortyzacji kapitału, włożonego do przedsiębiorstwa, nikt absolutnie nie użyje grosza na cele użyteczności publicznej; nie będzie zatem ani hall targowych, ani stacji dla centralnego oświetlenia, a biedacy, łaknący pracy, poszukiwać jej będą i nadal, lecz bezskutecznie.

Jednakże władza wyższa, szczególnie p. prezydent miasta, dał już niejednokrotnie dowody, że inacej zapatruje się na podobne sprawy i że rozwój miasta bardzo leży mu na sercu. To też wiemy, że on oświadczył sympatyje z projektem Devarsa, a pragnąłby wszechstronną dyskusją przekonać się o jego zaletach i wadach. Obecnie, po złożeniu sprawozdania komisji finansowej, głos bardzo poważnych i kompetentnych obywateli, w sposób przychylny dla projektu rozstrzygnie, być może, sprawę w duchu przychylnym.

Nowa kasa kolejowa.

Wczoraj, w kancelarii zarządu kolei nadwiślańskiej, w obecności dyrektora, niektórych naczelników

— Ależ ciotka doprowadza mnie do rozpaczki półsłówkami. Niepewność sprawia mi męczarnie niewymowne. Błagam, powiedz mi wszystko.

Ciotka Draving powiedziała mi dużo, ale nie wszystko. Zauważyła, że w ostatnich dniach Fanny stała się nieco ekscentryczną, że rozmowy z mamą Trevelyan doprowadziły na domysły, o których nateraz mówić nie chce, że... Jerzy bywał za często...

— Jerzy! — syknąłem boleśnie.

— Tak, Jerzy — kończyła ciotka Draving, jakby jej kamień spadł z serca, po wypowiedzeniu drugoczącej mnie tajemnicy. — Jedź, mój chłopce, i powracaj z dobrymi myślami. Może się wszystko na lepsze odmieni.

Może... Ileż okrucieństwa mieściło w sobie to jedno słowo...

Dwie godziny upłynęły od bytności mej u ciotki Draving. Z burzą pod czaszką wchodziłem w aleję topolową, wiodącą do domu pani Trevelyan. Jerzy! Czyż natura ludzka mogłaby się zdobyć na potworność tak nikczemną! Odpędzałem od siebie tę myśl, jak rozbitek, płynący w wątej łódce po oceanie, unika rozpaczliwie rodzącego się w mózgu przekonania, iż niezadługo umrze śmiercią głodową. Zwolniłem kroku, aby uspokoić wzburzone nerwy. Przypominałem sobie tę noc ciemną, gdyśmy szli aleją ku oświetlonym oknom domu, gdy się zdobyłem na odwagę wypowiedzenia wszystkiego, co od paru miesięcy leżało mi na sercu. Przypominałem sobie drżenie ręki Fanny i przyszły mi na myśl złośliwe szepty chochlika, który ostrzegał mnie przed katuszą miłości niepodzielonej.

Nagle stanąłem, jak wryty. Tuż przed sobą miałem koniec alei i tuż domek, w którym zostawiłem moją duszę. Stanąłem, bom nie miał już siły postąpić ani kroku. Tak... Jerzy był nikczemnikiem, a ja niedołężnym głupcem, który budował zamki na lodzie...

Tak... Jerzy był nikczemnikiem... We drzwiach domku otwartych na oścież, stała Fanny, zaróżwiona cała. Tulila do ust bukiecik fiołków,

ków wydziałów oraz kilkunastu urzędników z rozmaitych sekcji zarządu kolei, odbyło się otwarcie kartek wyborczych i zliczenie głosów danych przez wszystkich urzędników i oficjalistów etatowych kolei nadwiślańskiej celem wyboru 4 delegatów i tyluż ich zastępców, mających wspólnie z radą zarządzającą rozstrząsać wypracowane już ustawy i instrukcje kasy oszczędnościowo-zapomogowej, mającej być zaprowadzoną w miejsce dotychczasowej emerytalnej.

Rezultat wyborów okazał się następujący:

Z wydziału ruchu i telegrafu wybrany został na delegata p. Krachelski ekspedytor st. Warszawa, na zastępcę zaś p. Tomczycki kontroler ruchu.

Z wydziału mechanicznego na delegata p. Raszewski, naczelnik depu Praga, na zastępcę zaś jego p. Iwaszkiewicz, naczelnik depu Kowel.

Z wydziału drogowego inżynier p. Mikulski, naczelnik dystansu II-go, zaś inżynier p. Lubiński naczelnik dystansu I-go na zastępcę.

Z pozostałych zaś wydziałów zarządu kolei wybrany został na delegata p. Gutsche, naczelnik wydziału handlowego, na jego zaś zastępcę p. Marchwicki, urzędnik kontroli.

Z wyjątkiem przeto p. Gutschego, wybrani zostali ponownie dawni delegaci urzędników.

O rezultacie powyższych wyborów spisano następnie odpowiedni protokół, który podpisali wszyscy obecni przy otwarciu kartek i liczeniu głosów.

Wybrani delegaci w niedługim czasie udadzą się do Petersburga dla rozpatrzenia wspólnie z radą ustawy i instrukcji nowej kasy.

Ustawa i instrukcja kasy oszczędnościowo-zapomogowej wypracowana przez radę, została już dopełniona przez komisję, złożoną z radcy prawnego i naczelnika rachuby centralnej i z głównymi jej zasadami możemy obecnie zapoznać czytelników naszych.

Uczestnikami kasy oszczędnościowo-zapomogowej będą wszyscy pracujący na kolei urzędnicy i oficjaliści, a fundusze jej składać się będą: z kapitału oszczędnościowego, z kapitału wsparć ogólnych i kapitału wsparć szczególnych.

Kapitał oszczędnościowy tworzy się z bieżących składek od uczestników, w stosunku 6% od pensyj pobieranych, z dyjet, wiorstowego służby pociągowej i parowozowej, z jednorazowych potrąceń 10% od gratyfikacji, otrzymywanych przez uczestników, z jednorazowych potrąceń w ciągu trzech miesięcy, wraz z podwyżki pensji, oraz z procentów od tego kapitału.

Kapitał wsparć ogólnych tworzy się: z dopłat Towarzystwa kolei w stosunku 3%, to jest połowy sumy składek, wnoszonych przez uczestników; z sum otrzymanych ze sprzedaży nieodebranych w czasie właściwym bagaży i towarów i z procentów od tego kapitału.

Kapitał zaś wsparć szczególnych składa się z pro-

który ciemną plamą gwałtownie wykreślał się na alabastrowej jej cerze. Za nią, oparty obiema rękami o futryny drzwi, pochylony ku dziewczynie, stał Jerzy. Opowiadał coś bardzo zabawnego, bo Fanny śmiała się serdecznie. A nie był to uśmiech kobiety dobrze wychowanej, która sobie przymus robi, nie był to uśmiech pobłażania, jakim przyjmuje się banalną rozmowę natręta... A gdy podniosła oczy i, przechyliwszy główkę w tył, odpowiadała Jerzemu, nie widziałem w tej kobiecie ani tej uprzejmości banalnej, do której przywykłem, która więcej niż niegrzeczność trzyma w oddaleniu, ani apatii, ani chłodu; nie czytałem już smutku w tych oczach przepaściastych, tylko dla mnie mgłami melancholji owianych, ale oddanie się zupełne, bezgraniczne — czytałem miłość... Jeszcze chwila, a skronie Jerzego przybliżyły się do jasnowłosej główki Fanny, jeszcze chwila, a miałem przed sobą pewność okrutną, bezwzględna, brutalną... Tak, Jerzy był nikczemnikiem.

Nie miałem odwagi ukazać się nagle z cieniów alei i stanąć przed nimi, z wyrzutem na ustach dla niej, z obelgą i słowem pogardy dla niego. Bałem się śmieszności wobec kobiety, która, bądź co bądź, jeszcze kochałem. Bo dobrze jest bronić swych praw, jeżeli się ma widoki obronienia ich z powodzeniem. Ale upominać się o swoje prawa, gdy się niema pewności wygrania sprawy — o, to upokarzające i śmieszne! Zebrałem, jak nędzarz, tego wieczora, w tej tu oto alei i z litości ofiarowałem mi jałmużnę. Byłem zresztą dobrą partją, a takiej się nie odrzuca. Dopóki Fanny miała serce wolne, mogła być dla mnie miłosierna, ale teraz. Teraz jałmużna przechodziła jej siły...

Sponiewierany straszliwie w mej ambicji, spoliczkowany nielitościwie w mej dumie, powlokłem się aleją z powrotem. Szedłem, jak za pogrzebem moich marzeń, kochanki i przyjaciela. To chyba dosyć, jak na jednego człowieka...

Któżby mi pozostał wiernym, jeżeli nie ciotka Draving. Opowiedziałem jej wszystko. Wpadła w gniew

centów od pożyczek, wydawanych uczestnikom z funduszu kolejowych, z sum nieodebranych w ciągu lat 10-ciu z kas kolejowych przez interesantów, z kar porządkowych za przewinienia służbowe, z dochodu za dzierżawę prawa wywieszenia ogłoszeń i znaków oraz sprzedaży książek i gazet na dworcach kolejowych, z dochodu kopytkowego i z procentów od utworzonego w ten sposób kapitału.

Uczestnik kasy, przy opuszczaniu służby, bez względu na ilość lat takowej, oraz powodów wyjścia ze służby, otrzymuje bezwarunkowo cały kapitał oszczędnościowy, zapisany na jego rachunku; w razie zaś śmierci uczestnika, kapitał ten wydany zostanie pozostałej rodzinie, lub temu, na czyje imię za życia złożył deklarację do kasy; w razie zaś braku rodziny, lub wyżej wymienionej deklaracji, kapitał otrzymują sukcesorowie prawni zmarłego.

Uczestnik, opuszczający służbę po 10-ciu latach pracy, otrzyma całkowity fundusz oszczędnościowy, zapisany na jego rachunku, prócz tego przypadająca nań część z kapitału wsparć ogólnych, a niezależnie od tego stosownie do uznania komitetu kasy, otrzymać może zapomogę z kapitału wsparć szczególnych.

W razie zaś śmierci lub uwolnienia uczestnika od służby wskutek kaletwa lub ciężkiej choroby po wysłużeniu przez tegoż więcej niż 10-ciu lat, pozostawiam dzieciom małoletnim wydawane będą wsparcia z kapitału wsparć szczególnych, aż do dojścia ich do pełnoletności.

Komitet zarządzający kasą stanowić będą czterej członkowie, wyznaczeni przez radę i tyluż wybranych z grona uczestników, oraz dyrektor kolei nadwileńskiej.

Wspomniana wyżej komisja, złożona z radcy prawnego i naczelnika rachuby centralnej, opracowała głównie zasady przyznawania wsparć i rozdziału funduszu kasy odnośnie do trzech kategorii, powstawać mających kapitałów.

Zadaniem przeto delegatów będzie po roztrząśnieniu z radą ustawy i instrukcji kasy poczynić w niej konieczne zmiany, a następnie oświadczyć radzie w imieniu swych mocodawców, że życzą sobie ostatecznie zamiast emerytalnej mieć zaprowadzoną kasę oszczędnościowo-zapomogową na warunkach wypracowanej ustawy.

Następnie ustawa i instrukcja kasy będą przedstawione przez radę pod zatwierdzenie ogólnego zebrania akcjonariuszów odbyć się mającego, w maju r. b., po uzyskaniu zaś aprobaty akcjonariuszów, rada wystąpi do ministerjum o zatwierdzenie ustawy nowej kasy i o zezwolenie na rozpoczęcie likwidacji dotychczasowej kasy.

Warunki likwidacji dotychczas ułożone nie zostały, lecz tem z polecenia rady ma zająć się niebawem zarząd kasy emerytalnej. St. P.

wielki i natychmiast pojechała do pani Traveyan. Przywiozła mi tylko potwierdzenie moich domysłów. — Mój chłopczel! — mówiła ze łzami w oczach — mój drogi chłopczel... Przebac mi. Kobieta ta nie była ciebie godną.

I podała mi list Fanny, którego zawartość, niestety, była mi już dobrze znana. Pisała, co w tych warunkach pisać mogła. Prosiła, abym nią nie pogardził, że bez uczucia, ze względu na przyszłość matki, dała mi słowo. Po długim, długim namyśle doszła do przekonania, że nie mogłaby mi zapewnić szczęścia i — powracała mi swobodę. Czyż mogło być coś naturalniejszego pod słońcem?

Z Jerzym nie widziałem się już wcale. Z początku czułem doń tylko pogardę, potem zrodziła się we mnie nienawiść. Nosilem ją w sercu przez lat tyle, że w końcu stała się nałogiem. Wyjechałem w dłuższą podróż, która trwała lat parę. Włóczyłem się po świecie bez celu, gubilem powoli mój smutek we wszystkich pięciu częściach świata. Po powrocie dochodziły mnie echa, poruszające niezabliźnione jeszcze rany mego serca. Fanny została żoną Jerzego, ale po trzech latach najniezwyklejszego pożycia umarła, pozostawiając mężowi córeczkę. Zabito ją pożyciem z duszą małą, charakterem płytkim, człowiekiem, który szybko staczał się po pochyłości. Zamierzał podbić świat cały, ale nie miał do tego ani wytrwałości, ani energii. Przerzucany z miejsca na miejsce, beczelny zawsze, w końcu podobno wynalazł jakiś nieomylny system karciany i na zielonym stoliku zaprzagnął dorobić się milionów, których nie mógł zdobyć inną drogą.

Po śmierci ciotki Draving rozpocząłem nową serję wycieczek za morza. Mijały lata za latami, aż mi się znudziła ta wieczna włóczęga. Osiedłem na stałe w Paryżu i znalazłem szczerych przyjaciół w kółkach spirytystycznych, ot — i jakoś zeszło mi życie. Ale zawsze, w każdej porze roku, dnia i nocy czułem w sercu nienawiść do człowieka, który mnie zdradził tak ohydnie. (D. c. n.)

Tajemnice Fakira.

Zamieszkały obecnie w Petsinja były dyrektor gimnazjum w Sarajewie, dr. J. Zo h, wystąpił w *Ag. Tgbt.* z artykułem, w którym daje rozwiązanie zagadkowych sztuczek Fakirów, których produkcje i w tamtych stronach często się po klasztorach Derwiszów napotyka.

Dr. Zoch pisze: „Zajęty byłem właśnie urządzaniem w Sarajewie pod protektorem ks. Wilhelma Württemberskiego majówki dla młodzieży szkolnej, a przy okazji tej chciałem również wystąpić z teatralnem przedstawieniem amatorskiem. Wtedy to zbliżył się do mnie uczeń, jeden z t. zw. „spaniolów”, nazwiskiem Leon Lewi, a liczący około 16-tu lat wieku, i oświadczył gotowość przyczynienia się własnymi produkcjami do urozmaicenia zabawy.

Cheąc mi dać próbkę talentów swoich, dobył z kieszeni sporą ilość igieł, kształtem do szpilek zbliżonych. Zanim zdołałem się opatrzyć, już Lewi jedną z igieł przebił sobie policzek tak, iż koniec jej sterczał na zewnątrz. Nie wyjmując pierwszej, przebił następnie policzek drugi i na końcach igieł małe pozawieszał dzwoneczki, które, poruszając głową, dzwonił.

Na widok ten nie mogłem się wstrzymać od zapytania, czym się dzieje, iż z ran ani kropla nie dobywała się krwi.

— O! — odparł mi mój cudotwórca — nie łatwiejszego. Czy pan sobie życzy, żeby krew płynęła?

— Proszę bardzo.

Lewi na żądanie to powymyślał z twarzy igły i wnet najprawdziwsza jęła się z ranek sączyć krew, zalewając twarz i ręce chłopca.

Z kolei zdjął surdut, pozawijał rękawy koszuli i w obydwu ramiona wbił dwa do trzech centymetrów długie igły, które poprzez skórę zapuścił w ciało na głębokość centymetra.

Ujawszy jeszcze jedną igłę, zaopatrzoną w łebek, przebił nią także język na wylot, poczem, ujawszy sterczące końce igły, obrócił nim kilka razy tak, iż język przyjął kształt szruby.

Po wyjęciu igieł, Lewi poprosił mnie o papierosa, zapalił go i, pociągawszy silnie dymu, zamknął usta, nos zamknął palcami i mocno wydał policzki. Tej samej chwili miejscami, w których poprzednio tkwiły igły, przecisnęły się przez policzek dwa kłęby dymu.

Gdy mówiękawiony zapytał chłopca, jaką drogą doszedł do wykonywania niezwykajnych bądźco bądź sztuczek, opowiedział mi z całą szczerością, co następuje:

— Ojciec mój był „Ekimem”, t. j. lekarzem, pragnął on zaopatrzyć mnie w środek jaki do życia i zarobkowania. W tym celu popróbował mi igłą srebrną policzki, szyję, język i ramiona w wielu miejscach i wprowadził w ranki nitki jedwabne, tak, jak się to przy przekłuwaniu uszu robi. Nitki te co dnia przesuwano, dopóki maścią smarowane ranki zupełnie się nie zagoiły, z pozostawieniem wszędzie otworów. Umierając, zalecił ojciec bratu mojemu, aby od czasu do czasu otwórki przetykał igłami, w czym następnie sam się ćwiczyłem i oto dziś trafram za wsze igłą we właściwe miejsca.

Co się tyczy krwawienia, które dowolnie występowało, oto w jaki sposób „cud” ten się tłumaczy:

Na zapytanie moje Lewi dobył niewielki, podługowaty woreczek, podobny do małych rozmiarów kielbaski. Sporządzony był z kieszki baraniej, a wypełniony krwią wołu i ponakłuwany był w kilku miejscach igłą. Woreczek ten trzymał chłopiec w ręku, gdy krwawienia zażądałem, pocisnął go nieznacznie.

Oto cała tajemnica „cudu”.

(=)

Od administracji.

Z powodu kończącego się kwartału, uprzejmie prosimy sz. prenumeratorów o wczesne nadsyłanie przedpłaty na kwartał następny, od tego bowiem zależy regularny odbiór naszego piśma.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

== Dzienniki petersburskie donoszą, iż opracowany został projekt regulacji koryta Dźwiny zachodniej w górnej jej części.

== Mosk. wied. donoszą, iż z rozporządzenia zarządzającego ministerjum komunikacyi, S. J. Wittego, utworzona została komisja, której zalecono w ciągu miesiąca opracować nowy rozkład pociągów na wszystkich kolejach ze zwiększeniem szybkości pociągów zarówno pocztowych, jak i pasażerskich. Nowy rozkład zacznie obowiązywać od d. 13-go maja.

== Dzienniki petersburskie donoszą, iż departament ogólny ministerjum komunikacyi rozesłał do podwładnych sobie instytucyj okólnik, w których zaleca przesłanie wszelkich wykopalisk do gabinetów geologicznego, oraz paleontologicznego w Petersburgu, wszelkich zaś okazów minerałów do muzeum, istniejącego przy instytucie górniczym.

== Z dokonaniem regulacji rzeki Wisły pod Warszawą, łacha wiślana pod Pragę prawdopodobnie przestanie być schroniskiem zimowem statków parowych, gabar, berlinek i łazienek letnich, a to dlatego, iż z odwróceniem nienormalnie wyrobionego koryta Wisły po stronie prazkiej ku środkowi łozyska, dostęp do łachy będzie utrudniony. Po ubyciu tego schroniska, nieodzownego dla zimowania wszelkich statków przed naporem kry lodowej, budowa portu stała się niemal nieodzowną i w tym celu, jak to już oznaczono w planie regulacyjnym Wisły, zużyty będzie zakręt Wisły od ulicy Czerniakowskiej ku Kępie Gocławskiej, który wytwarza około stacji Kemp, przy pastwiskach siekierskich, wolne od prądów jezioro. Koszt wszakże urządzenia tego schroniska przeniesie środki rozporządzalne na koszty regulacji, prawdopodobnie więc wyjednano będzie dodatkowy kredyt.

== Wszystkie osoby, które przyjmują obowiązki służbowe, godząc się spełniać roboty domowe w ciągu określonego terminu i za umówioną zapłatę, winny posiadać książeczki i być zapisane do kontroli służących; wyjątek w tym względzie, jak donosi *Gaz. polic.* stanowią: 1) osoby godzące się do obowiązków prywatnych wyższych, jak np.: sekretarze, pełnomocnicy, nauczyciele i nauczycielki, ekonomowie, pisarze i t. p.; 2) pozostający w służbie u wojskowych, jeżeli pobierają wynagrodzenie nie według umowy, lecz podług etatu; 3) uczniowie handlowi i warsztatów rzemieślniczych podlegających ustawie z r. 1816-go; 4) służący obojga płci, przybywający ze swymi panami do Warszawy z Cesarstwa i Królestwa czasowo, tj. do chwili pozostawiania w służbie u osób, z którymi przyjechali; 5) pozostający przy domach skarbowych i miejskich oraz przy zakładach skarbowych: posługacze, odźwierni, stróże, szwajcarzy, o ile pobierają pensje podług etatów i uczestniczą w składce emerytalnej; 6) dymisjonowani żołnierze ich żony lub wdowy, po nich pozostałe, tudzież żony czasowo urlopowanych, jak również żołnierzy, pozostających w rzeczywistej służbie.

== Podług kontroli miejskiej liczba pracowników igły, t. j. znajdujących utrzymanie w szyciu, wynosi w Warszawie 13,715 osób, a mianowicie: 298 właścielek magazynów i pracowni, 2,804 modniarek, 1,026 właścielek szwalni, 1,750 właścicielek szwaczek, 3,500 zajmujących się szyciem w warsztatach: kapeluszniczych, szewskich i krawieckich, wreszcie 4,337 uczennic.

== Ogrodnicy i rolnicy z okolicy podmiejskiej wystąpili z podaniem o przywrócenie skasowanego w 1885-m r. przywileju wywózki nawozu z Warszawy bez opłaty rogatkowej. Ponieważ zniesienie przywileju nastąpiło wskutek nadużyć, które wywoływały obniżkę dochodów miejskich, przeto osoby zainteresowane gotowe są poddać się wszelkim obostrzeniom, tamującym nadużycia, byleby tylko dawny przywilej został przywrócony, gdyż, jak obecnie, wywózka nawozu, przy pięciokrotnym np. obrocie w ciągu dnia parokonnej furmanki, nie opłaca się, kosztuje bowiem 80 kop. rogatkowego na dobę.

== obrońcy prokuratury donoszą o następujących spadkach wakujących: po Adamie Skibińskim, zmarłym w 1852 r., w sumie 432 rs.; po Marjannie Labey, zmarłej w 1888 r., w sumie 6,693 rs.; po Marji Wojcikowej, zmarłej w 1890 r., w sumie 30 rs.; po Filipie Stypulkowskim, zmarłym w 1890 r., w sumie 56 rs.; po Wincentym Daniszewskim, zmarłym w 1857 r., w sumie 194 rs. i po Władysławie Sojeckim, zmarłym w 1876 r., w sumie 39 rs. W razie niezgłoszenia się wylegitymowanych spadkobierców w przeciągu 6-ciu miesięcy, wymienione powyżej sumy przejdą na własność skarbu państwa. Nadto sędziowie pokoju zawiadamiają o następnych wakujących spadkach: w 3-im rewirze, po M. Morgensternie, w sumie 201 rs.; w 19-ym rewirze, po Henryku Gotartowskim, w sumie 1,175 rs. i w 25-ym rewirze, po Adamie Gortadzie, który zostawił różne kwoty, mieszczące się w kasie zaliczkowo-wkładowej przy głównem Towarzystwie russkich kolei.

== W środę, o godz. 11-ej, odbyła się w zarządzie kolei wiedeńskiej narada naczelników trakcyj wszystkich tutejszych kolei, celem porozumienia się względem wypracowania nowej instrukcji o wymiarze kar za przekroczenia służby parowozowej podczas prowadzenia pociągów. Po rozpatrzeniu odpowiedniej instrukcji nadesłanej z zarządu kolei południowo-zachodnich, a uznanej przez pułkownika Wendrycha za odpowiadającą celowi i porównaniu z instrukcjami, dotychczas obowiązującymi na tutejszych kolejach, obradujący przyszli do przekonania, że kary, określone instrukcją kolei południowo-zachodnich, są łagodniejsze nawet od praktykowanych tutaj, za wiele bowiem przekroczeń służbowych, karanych przez tutejsze zarządy uwolnieniem ze służby, na południowo-zachodnich kolejach wymierzana jest kara pieniężna. Zebrani przeto naczelnicy postanowili wy-

pracowanie instrukcji o wymiarze kar powierzyć komisji, złożonej z przedstawicieli wydziału mechanicznego wszystkich tutejszych kolei, która opracuje obecnie ogólną instrukcję dla służby parowozowej. W instrukcji powyższej wysokość kar za rozmaite przekroczenia służbowe maszynistów i ich pomocników winna być unormowana z uwzględnieniem miejscowych stosunków, przyjmując w każdym razie za podstawę nadesłaną na wzór instrukcję. Postawiono również, aby zarząd kolei wiedeńskiej na wspólny koszt z innemi zarządami kolejowemi polecił wydrukować wspomnianą instrukcję.

W dniu wczorajszym przyjechali do Warszawy: naczelnik zarządu żandarmskiego kolejowego w Królestwie Polskim generał-major Fryderyk z Petersburga, szambelan Woniarski z Kozienic, oraz dyrektor instytutu agronomiczno-leśnego rz. r. st. Epmont z Nowej-Aleksandrii.

Wspomnienie pośmiertne.

Zmarły w tych dniach artysta-malarz, ś. p. Aleksander Ludwik Jabłoński, był najstarszym z pomiędzy współczesnych artystów.

Urodzony w r. 1810-ym, czas jakiś służył wojsko, a następnie, ukończywszy studia pod kierunkiem Blanka, poświęcił się malarstwu religijnemu, odznaczając się szczególnie dekoracyjnem poczuciem koloru.

Mnóstwo dzieł tego artysty rozeszło się głównie po kościołach prowincjonalnych, ostatnim zaś wystawionym obrazem na wystawie sztuk pięknych około r. 1881-go, był „Chrystus na górze Oliwnej”.

2 teatru.

* Artysty teatru Cesarskiego z Petersburga dają dzisiaj siódme przedstawienie w teatrze Wielkim.

* Jutrzejszy afisz teatru Rozmaitości zapowie sztukę Lubowskiego „Bawidełko”, które nie straciło siły przyciągającej i dotąd stale zapełnia widownię.

Rolę tytułową odtwarza panna Marcellówna, a rolę baronowej Mélinet odegra po raz pierwszy panna Barszczewska.

* Panna Gabriela Morska, po dzisiejszym debiucie w „Ślubach panińskich”, wystąpi jeszcze dwukrotnie w charakterze debutantki, jako to: w sztuce Sudermana „Koniec Sodomy” w roli Katarzyny Tattenberg i w czteroaktowym dramacie Marjana Jasieńczyka (Wacława Karczewskiego) „Lena”, niegrany na naszej scenie od dwóch lat.

W tym dramacie debutantka odegra rolę tytułową — Leny Zbrodowskiej.

* Na jutrzejsze przedstawienie w teatrze Wielkim złożą się: jeden akt „Normy”, „Rycerskość wieśniacza” (występ panny Lantes i p. Prevosta) i „Wieszczka lalek”.

* Teatr Mały daje dzisiaj „Dom warjatów” i „Męza za drzwiami”.

* Jutro w teatrze Małym arcywesoła trzyaktowa krotchwila „Człowiek o stu głowach”.

Widowisko rozpoczyna „Węglarze” z p. Zimajerową, a zakończy „Mąż za drzwiami”.

* Ułożony na tydzień przyszły repertuar opery projektuje: na wtorek „Hugonotów”, na czwartek „Rycerskość wieśniacza” i na sobotę „Aidę”.

We wszystkich trzech operach dadzą się słyszeć: panna Lantes i p. Prevost, nadto w „Hugonotach” jako królowa ukaże się pani Malinowska.

* Pierwsze przedstawienie w teatrze Małym krotchwili „Pani Mongodin” dane będzie we wtorek przyszły.

* Pani Malinowska odśpiewa na poranku niedzielnym dwie pieśni Kratzera „Skrzypki swaty” i „Walc”.

Program obejmuje nadto krotchwile „Dom warjatów”, czwarty akt moniuszkowskiej „Halki” z gościnnym udziałem pana Wołoszki i śliczny baletik „Wieszczka lalek”.

Pora południowa, w jakiej odbędzie się przedstawienie, daje sposobność naszym „milusińskim” ujrzenia żywych lalek na scenie.

* Z okazji wznowienia wybornej komedji ś. p. Fredry (ojca) „Śluby panińskie” w kilku pismach tutejszych podano notatkę, kto i jakie role w pomienionem dziele przez długi lat szeregi przedstawiał na scenie warszawskiej.

Wiadomości jednak te nie są dokładne i dlatego je uzupełniamy.

„Śluby panińskie” od pierwszego przedstawienia (r. 1834) utrzymywały się w repertuarze do r. 1837-go, w którym d. 21-go października ostatni raz je wystawiono.

Rolę Gustawa grał wówczas Juljusz Pfeifer, dyrektor teatru krakowskiego.

W r. 1851-ym dopiero (d. 14-go listopada) wznowiono po raz pierwszy „Śluby panińskie”.

Rolę Dobrojskiej, oprócz artystek, wymienionych we wzmiankowanej notatce, grała panna Strzelbicka (1851—4), panna Daszkiewiczówna (r. 1866), pani

Borawska (1866—8 r.) i raz jeden panna Micińska (1869 r.).

Aniele przy pierwszym wznowieniu przedstawiła panna Moroz (Zielińska), potem Ciemska (Ziemińska), pani Korzeniowska, panna Targowska, pani Rakiewiczowa (1859), Biedrońska (Borkowska) i dopiero w r. 1868-ym Modrzejewska.

Rolę Klary w r. 1851-ym grała Komorowska, Pałńska (1857—68), Ziemińska i Targowska (grywały także, jak wyżej wspomnieliśmy, rolę Anieli), panna Polender (Sawicka) w r. 1862-ym, panna Bienkowska (1867); dopiero w r. 1870-ym objęła tę rolę, jako debutantka teatru lwowskiego, Romana Popiel.

Gustawa po Komorowskim grywał Świeszewski (1857 r.), prócz tegoż występowali w tej roli: Miłaszewski ze Lwowa, Wilkoszewski w r. 1865-ym, Ortyński (1865—6), wreszcie Piasecki (syn).

Albina najpierw przedstawił Bodurkiewicz, później w r. 1865-ym inni artyści, wymienieni w notatce.

Przy wznowieniu „Ślubów panińskich” w roku 1851-ym, Józef Korzeniowski, zachwycony grą wszystkich artystów, wówczas występujących, nadesłał do *Kurjera warszawskiego* ładny wierszyk, w którym twierdził, że znakomity utwór naszego dramaturga lepiej granym być nie może.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 507, Rozmaitości 391, Małym 324 i w cyrku 135; na odczycie p. Z. Noskowskiego na dochód osad rolnych w sali ratuszowej 115.

Kolej konna.

Zamierzona a raczej uchwalona w akcie spółki kolei wilanowskiej cała linja do Wilanowa będzie już w kwietniu otworzoną.

Na tem przecież nie koniec i oprócz projektu przedłużenia linji do Jeziora, jest zamiar budowy dodatkowego toru od Marcelina do Wierzbna, miejscowości, ze wszystkich bliższych od Warszawy okolic, najbardziej nadającej się do urządzenia letnich mieszkań.

W związku z tym projektem pozostaje przedsięwzięcie kilku lekarzy warszawskich, pragnących w Wierzbnie otworzyć nowy zakład hydropatyczny.

Dwa projekty są z sobą w ścisłym związku i o ile zjawia się nowi uczestnicy spółki kolei wilanowskiej, o tyle budowa linji do Wierzbna i zakład kuracyjny przyjdą do skutku.

Zapomogi.

Ze sprawozdania za r. 1891-szy zarządu Towarzystwa subiektów m. Warszawy okazuje się, że wydział zapomóg, prowadzony przez p. Gayera, wydał w ciągu roku na wsparcia rs. 2,216 kop. 17, z wyznaczonej sumy rs. 2,400.

Z perjodycznych zapomóg korzystało w ciągu 12 miesięcy 8 osób i 3 osoby przez 9 miesięcy po rs. 7 kop. 50 miesięcznie, co stanowi razem rs. 652 kop. 50.

Z zapomóg jednorazowych korzystało 30 osób na sumę rs. 516.

Na opłacenie doktorów, aptek, szpitali, felezerów, kapieli, wód mineralnych i t. p. wydatkowano rs. 1,048 kop. 27.

Podaj o wsparcia pieniężne, leczenie i t. p. zarząd otrzymał w ciągu roku 61, odmówiono 8, przyznano 53.

Wydział zapomóg stawia wniosek na ogólne roczne zebranie, ażeby przyznano na r. 1892-gi również sumę rs. 2,400, ze względu na znaczną liczbę członków i ich rodzin, potrzebujących pomocy.

Suma rs. 183 kop. 23, pozostała z r. 1891-go, zapewne będzie dołączoną do sumy rs. 2,400 na r. b.

W resursie Obywatelskiej.

Gospodarz zabaw w resursie Obywatelskiej, p. Edmund Makowski, celem ożywienia ruchu towarzyskiego, zorganizował raut dla członków, ich rodzin, oraz gości wprowadzonych.

Raut ten odbędzie się w d. 22-im b. m., tj. w nadchodzący wtorek.

Program, już ułożony, jest nader interesujący.

Część wokalną wypełnią: panna Trebelli i p. Grabczewski, na fortepianie grać będzie p. Meleer, a panna Wiktoryna Szymanowska (córka artysty Władysława), rokująca wielkie nadzieje na przyszłość, wypowie kilka poetycznych fragmentów.

Wieczór będzie miał charakter bezpretensjonalny, a więc bez fraków dla panów i strojnych tulaet dla pań.

Po skończonym koncercie urządzona zostanie wspólna kolacja.

Dla dzieci.

Zabawa dziecięca w Towarzystwie wioślarskiem odbędzie się w niedzielę, o godzinie 5-iej po południu.

Program obejmuje łatwe ćwiczenia gimnastyczne, pochody itp.

Kierować ćwiczeniami będzie p. Olszewski, nauczyciel gimnastyki.

Elektropiano.

Jeden z tutejszych śpiewaków przywiózł z Paryża instrument muzyczny, zastępujący w podróży fortepjan.

Narzędzie posiada klawiaturę czterooktawową i daje tony przeciągłe, zbliżone do fisharmonji, a działa z pomocą baterji elektrycznej.

Przytrzymani.

W sklepie Makowieckiego pod № 9-ym przy ul. Wolskiej spełniono kradzież różnych przedmiotów wartości paruset rubli.

Z trzech złodziei, jednego, Wojciecha Dukałę, aresztowano, a wiadomi współnicy jego: Jan Kubarski i Juljan Biedowski, są poszukiwani.

Przy ul. Marszałkowskiej pod № 102-im przytrzymano Piotra Wienczaka i Jana Duszyńskiego, którzy spełnili kradzież u jednego z lokatorów.

W mieszkaniu Krońskiej pod № 11-ym przy ul. Przejazd ujęto trzy gospodarujące złodziejki, a mianowicie: Teklę Kotulińską, Zofję Kowalczykównę i Walerję Bernową.

Wreszcie na dachu domu pod № 14-ym przy ul. Targowej przytrzymano Synchę Honicha i Enocha Mielnika, kradnących blachę z wielu domów.

Rozbiegane konie.

Na ul. Senatorskiej rozbiegał się koń, zaprzęzony do bryczki.

W szalonym biegu spadł z bryczki furman i poniósł bolesne obrażenia.

Rozbieganego konia z uszkodzonym ekwipażem zatrzymano na rogu ul. Marszałkowskiej i Świętokrzyskiej.

Również, z powodu rozbiegania się, koni zaprzęzonych do wozu za rogatką marymoncką, wypadli: Wojciech Krzeczyski, żona jego Ludwika i 16-letnia córka Franciszka.

Oboje małżonkowie Krzeczyscy, oprócz bolesnych potłuczeń, ważniejszego szwanku nie doznali, lecz córka ich uległa złamaniu obu nóg, a nadto ma uszkodzoną kość pachową.

Zamach samobójczy.

Wczorajszego wieczora, o godz. 9-iej, mieszkańcy domu pod № 23-im przy ul. Brackiej zostali zaalarmowani hukiem wystrzału.

Okazało się, iż zamieszkała w tym domu Helena Dutkowska, licząca 27 lat wieku, strzeliła do siebie w usta.

Wezwany natychmiast dr. Wejt stwierdził, iż kula utkwiła w szyi.

Rana jest ciężka i życiu desperatki grozi niebezpieczeństwo.

Przyczyna rozpaczliwego zamachu nie została wyjaśniona, chociaż, według opinii domowników, Dutkowska od dłuższego czasu objawiała silne rozdrażnienie, graniczące z anormalnym stanem umysłu.

Pożar.

Dziś, około godz. 4-iej rano, ukazała się szeroka łuna w stronie rogatki wolskiej.

Trzy oddziały straży, a mianowicie: ratuszowy, mirowski i nalewkowski, zaalarmowane z czatowni, podażyły do ognia.

Dwa pierwsze oddziały udały się za rogatkę, nalewkowski cofnięto do koszar.

W chwili przybycia straży, wiatrak Józefy Barszczowskiej, na terytorjum wsi Koło, stał już w płomieniach.

Ratunek musiano ograniczyć do umiejscowienia pożaru wiatrak zaś spłonął do szcztetu.

Sztuka w Łodzi.

Korespondent nasz pisze:

Kiedy odbędzie się odroczonego koncert pp. Trebelli, Lucy Campbell i p. Librecht, trzech artystek, które z takim powodzeniem koncertowały w Warszawie, jeszcze niewiadomo.

Natomiast w poniedziałek nadechodzący usłyszymy ponownie, na ogólne życzenie, Bronisia Hubermana, któremu przyrzekli swój współudział tym razem: śpiewaczka, panna Marja Névile i fortepianista, Urstein.

We środę zaś, d. 23-go b. m., koncertuje tu Alma Fohström, ów tyle reklamowany „słowik szwedzki”.

Wiele okien wystawowych w bardziej uczęszczanych cukierniach i magazynach formalnie założono obecnie fotografiami różnych, popisujących się już i zamierzających się popisować artystek i artystów.

Więc dla teatru Victoria podobiznami Romana Żelazowskiego, który da się tu widzieć, od piątku dnia 18-go b. m. począwszy, w „Rozbitkach”, „Urielu Acosta”, „Otellu”, „Koncu Sodomy” i kilku innych utworach dramatycznych, a podobno nawet w końcu, na swój beneficj, w „Przeszkodzie” Daudeta.

„Protekcję dam” Przybylskiego, wystawioną tu we wtorek, uznano ogólnie za jeden ze słabszych utworów popularnego autora „Wicka i Wacka”.

Na scenie teatru niemieckiego „Thalia”, któremu w tym sezonie powodzi się średnio, wystąpił czterokrotnie jeden z najlepszych artystów berlińskich, Adolf Klein, w rolach charakterystycznych: profesora v. Waede z pięknego dramatu „Obraz Siguerellego”, hr. v. Mengers w „Odwrotnej stronie” Blumenthala i br. Trast-Saarbessa w „Honorze”.

Mimo istotnego, wielkiego arcyzmu, z jakim Klein odtwarza te postacie, sala teatralna na wszystkich przedstawieniach zaledwie zapełniła się w połowie. Rys to do charakterystyki tutejszego towarzystwa niemieckiego bardzo wymowny.

Echa przemysłowe.

Jak donosi nasz korespondent łódzki, fabryka nowa płaszu wełnianego i jedwabnego w Karola K p

pera, dotychczasowego współwłaściciela firmy „Bracia Kipper”, jednego z największych domów komisowych łódzkich, urządzoną już i puszczoną w ruch została.

Liczy robotników, jaką fabryka ta przy ręcznych warsztatach zatrudni, na razie oznaczyć nie można, ponieważ obecnie przygotowuje ona dopiero wzory i próbki pluszów, które wyrabiać zamierza.

Zakres fabrykacji zaś w zupełności jest zależnym od zapotrzebowań, jakie otrzyma nowy ten zakład przemysłowy do kategorii średnich zaliczany.

Od dłuższego czasu pertraktowana sprzedaż fabryki p. Adolfa Heintzego w Zgierzu doszła już teraz do skutku.

Przedsiębiorstwo wełny i farbiarnię tę nabyła za 110,000 rs. nowozawiazana spółka p. f. „Lorentz i Krusche”.

Przy fabryce pp. „Heinzla i Kunitzera” w Widzewie wybudowano nową tkalnię, która, jak donosi *„Dziennik Łódzki”*, puszczoną będzie w ruch za dwa miesiące.

Około 600 robotników znajdzie w niej zatrudnienie, a na stanowiska majstrów powołani być mają praktykanci, w tej fabryce wykwalifikowani.

Nowa tkalnia zaopatrzoną została w maszyny angielskie.

W nieruchomości, odkupionej od tutejszego oddziału banku państwa, a przy zbiegu ulic Zielonej, Spacerowej i Zachodniej położonej, nabywca, przemysłowiec miejscowy, p. Dawid Prusak, zamierza odbudować przedsiębiorstwo dawniej spaloną.

Tutejszemu wielkiemu składowi hurtowemu nafty „braci Nobel” przybyć ma wkrótce konkurencja w postaci takiego samego składu, zakładanego przez jakiegoś przedsiębiorcę z Warszawy.

+ Pożar.

Korespondent nasz z Piotrkowa pod d. 17-ym b. m. pisze:

„Wczoraj około godz. 10-iej wieczorem miasto nasze zostało zaalarmowane dzwonkami sygnałowymi i łuną pożaru, który powstał na Bykowskiem-Przedmieściu.

Palił się drewniany dom Wiewera i była wielka obawa, że mogą się zapalić znajdujące się tuż obok niego budowle sąsiednie.

Dzięki jednak energii i wprawie naszej dzielnej straży ogniowej, która w tym razie dobrze się zasłużyła miastu, ogień rychło został opanowany i umiejscowiony.

Skończyło się więc jedynie na spaleniu domu Wiewera i niemalym strachu okolicznych mieszkańców.”

Z sali odczytów.

Treść trzeciego odczytu doprowadziła dyrektora Z. Noskowskiego do epoki Haydna i Beethovena, t. j. do chwili wspaniałego rozkwitu muzyki instrumentalnej. Ta ostatnia, jako obywatelka się bez wszelkiego aparatu dodatkowego, wyzwolona nawet z natrętnej nieraz pomocy w postaci tekstu, pozwala twórcemu muzykowi wypowiedzieć się z całą swobodą i niezmierzającą energią.

Haydn jest pierwszym wybitnym przedstawicielem tej muzyki wyzwolonej. O wszystkich poprzednikach ojca „symfonji”, poprzednikach, którzy drogę w tym kierunku torowali, na których wzorował się sam Haydn, szanowny prelegent nie wspominał, mając przedewszystkiem na myśli górujące szczyty, pomijając zaś te zasadnicze podstawy, bez których ohyde się nie może najgenialniejszy olbrzym.

Natura szczerą, zdrową, wprost z ludu biorącą początek, odzwierciedlała się w całej działalności Haydna. Dzieła jego rozbrzmiewają pieśnią ludową. Wychowany na pograniczu, wśród mieszaniny różnorodnych żywiołów narodowościowych, twórczość Haydna znalazła obfity, posilny pokarm w rytmach ludowych. Fr. Kuchacz, zbieracz pieśni południowo-słowiańskich, odnajduje w tematach kwartetów i symfonij Haydna liczne oddźwięki pieśni słowiańskich, tak odrębnej i żywotnej. Radby on dopatrzyć się w Haydnie natury współplemiennej. Przypomina to pewnego entuzjastycznego wielbiciela „Don Juana”, który w nazwisku Mozarta również dopatrywał się żywiołu słowiańskiego, wywodząc to imię od „mocarza”. Niestety jednak niepotwierdzających pod tym względem dowodów.

Pomimo mistrzostwa w formach instrumentalnych, geniusz Haydna już w późnej starości zajął się dwoma dziełami wokalnymi, które są: „Stworzenie świata” i „Cztery pory roku”. W utworach tych Haydn dał przykłady wypowiedzania muzycznego wrażeń, zaczerpniętych z przyrody, był więc i w tym kierunku poprzednikiem autora symfonji „pastoralnej”.

Mozart stanowił wspaniałe ogniwo pośrednie tego wielkiego łańcucha symfonicznego, którego najświetniejszą dotąd ozdobą jest Beethoven.

O wielkim, nieporównanym symfoniście dyr. Noskowski wypowiedział się całym strumieniem entuzjazmu, entuzjazmu, dochodzącego nieraz do frazeologii nadzwyczaj dźwięcznej, dalekiej wszakże od jedności konkretnych pojęć. Nie w tem dziwnego, szanowny prelegent dał się ponieść prądowi uwielbienia dla sztuki, uwielbienia, które i samego Beethovena doprowadziło do zapisania w swym brewjarzu okrzyku: „Muzyka jest wyższem objawieniem ponad wszelką mądrość i filozofję!” (Patrz dr. Ludwig Nohl „Beethoven-Brevier.”)

Od Beethovena jednym potężnym skokiem przeszedł dyr. Noskowski do... Chopina. Pomiędzy tu prelegent takiego Schuberta, jednego z najwybitniejszych przedstawicieli muzyki naszego stulecia, zaliczając go może do rzędu „epigonów”. Jednak, jeżeli już Beethoven jest przedstawicielem artysty muzycznego w szlachetnem pojęciu, które wyrobił wiek XIX-ty, jest nim również i Schubert, dla którego muzyka przestała być jedynie sztuką „wesołą”, stając się sztuką wypowiedzania w formach muzycznych najgłębszych tajemnic psychologicznych.

Cóż mógł prelegent wypowiedzieć o Chopinie, jeżeli nie to, czem odbrzmiewa serce, umysł każdego odczuwającego, znającego twórczość tego poety muzycznego? Czyż nie jest on najdosadniejszym przykładem podniesienia odrębnej pieśni ludowej do wyżyn znaczenia ogólnego? Czyż Chopin nie działał w myśl Glucka, który tak się obawiał „rodzajowości” narodowościowej w muzyce? Ale do tego potrzeba siły, którą tylko geniusz się obdarzeni.

Nie obeszło się i wczoraj bez zabawnego intermezza. Szanowny prelegent, określając indywidualność Chopina, zespolił ją z fortepianem niepodzielnie, nazywając go, wedle słów Rubinsteina, „duszą” tego instrumentu. Tymczasem po chwili wypalił ognistą filipikę przeciwko tym „konserwatywnym” krytykom, którzy w usiłowaniu „uczonych” muzyków, wyrażających się w instrumentowaniu dzieł Chopina, nie widzą wyrazu prawdziwego, czystego artysty, nie pozbawiając jednakże tych prac pewnego znaczenia arcywspólnego natury.

Sprzeczności te wywołać musiały szczery uśmiech tych wszystkich, którzy zrozumieć byli w stanie tę apostrofę *pro domo sua*.

Tak więc zakończył się szereg trzech odczytów, wypowiedzianych przez dyrektora Zygmunta Noskowskiego. Dowiodły one nieczem niedającej się uwzględnić konieczności odpowiedniego przygotowania, opartego na studiach poważnych, głębokich, specjalnych. Studnia frazeologii nigdy się nie da wyczerpać, zwłaszcza, jeżeli się nią posługuje imię, mające zasłużony rozgłos, zdobyty na innem polu pracy. Jasne jednak promienie zasługi nie powinny służyć do zasilania tych niedoborów, które nie tak znowu trudno dają się usuwać za pomocą odpowiedniej pracy. Popularność siac winna tylko zdrowe, pełne siły żywotnej ziarno. St. Ciechomski.

Z opery.

Wczorajszy debiut pani Anny Malinowskiej, jako Gildy w operze „Rigoletto” Verdiego, przedstawił zaciekawionym słuchaczom młodą, o sympatycznej postaci osobkę, obdarzoną istotnie pięknym głosem sopranowym.

Natura nie szczędziła pod względem wokalnemu swych darów. Jest to głos zasobny, o brzmieniu metalicznem, o skali rozległej, dosięgającej z łatwością szczytów. Łatwość do koloratury jest widoczną, zdradzającą się w prześlicznym *trillo* i *staccatach*. Po zatem brak niezbędnych studiów, przeprowadzonych wytrwale, pracowicie, czuć się daje w każdym takcie wykonywanej partii. Był to rzeczywisty debiut, pozwalający jedynie na określenie istnienia materiału wyborowego, godnego kształcenia specjalnego. Głos to jeszcze nieustawiony, więc niewyzyskujący wrodzonego bogactwa. Po odbyciu studiów, sztuka nasza niewątpliwie zyska w p. Malinowskiej wyśmienitą pracownicę na polu artysty wokalnemu—życzymy tego wczorajszej debutantce szczerze.

Nie możemy pominąć tego milczeniem, że p. Malinowska śpiewała całą partję po pośpiesznym przeurczeniu się jej w języku włoskim, do zwykłej więc tremy pierwszego występu przylączył się wielce kłopotliwy wzgląd lingwistyczny. Niemniej jednak po wybornej wykonanej kadencji, kończącej arję „*Caro nome*”, śpiewaczka obdarzona została szczerem, przeciągłym, a co nadewszystko, zasłużonym oklaskiem.

Jako Manfred, p. Prevost zdawał się niezupełnie pewnym, pod względem pamięciowym, swej partii. Wyższe nuty, brane ze zdumiewającą łatwością, jednemu mu, jak zazwyczaj, oklaski również wysokich częstotliwości sali teatralnej.

Pan Chodakowski wyborne traktował postać tytułową, którą p. Sillich, jako Sparafucile, widocznie posadzał o głuchotę, skoro w poufnej rozmowie oia-

rowywał swe usługi iście stentorowemi okrzykami. I tu umiarkowanie świadczyłyby mogło o artyzmie niemało.

Wesołą a litościwą Magdalenką była panna Szczepkowska.

Burza, szalejąca w akcie czwartym (po przepięknym kwartecie), przerażała niemal słuchaczy, uspokojonych jedynie tą okolicznością, że widowisko skończyło się o dziesiątej. Okoliczność ta godną jest zaznaczenia.

St. Ciechomski.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 19-go marca nastąpi rozstrzygnięcie przez komitet Towarzystwa zachęty sztuk pięknych konkursu imienia Józefa Kurjerowa z nagrodą w sumie 360 rs., przeznaczoną dla autora obrazu olejnego lub rzeźby, osnutych głównie na swojskim temacie, a odznaczających się pod względem artystycznym.

— D. 19-go marca, o godz. 12-iej w południe, w kancelarii zarządu cmentarza, odbędzie się posiedzenie członków dozoru cmentarza powązkowskiego.

— D. 20-go marca, o godzinie 1-iej po południu, w teatrze Wielkim odbędzie się przedstawienie poranne na rzecz wdowy i dzieci po ś. p. Kazimierzu Kratzerze, b. korepetytorze solistów opery warszawskiej.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donoszą nam pod dniem 14-ym bieżącego miesiąca: „Dyrekcja generalna kolei państwowych jeszcze w r. b. postawi w Nowym Sączu 68 domków dla robotników kolejowych. Budowa powierzona została inżynierowi Edwardowi Uderskiemu i przedsiębiorcy Rothirsowi. — Skutkiem podniesionej w sferach prawodawczych kwestji uregulowania waluty, kapitaliści zaczynają lokować swoje fundusze w ziemi i realnościach miejskich. Domy czynszowe w Krakowie idą w górę i znajdują chętnych nabywców. Ruch budowlany zapowiada się bardzo korzystnie dla pracujących. Oprócz domów prywatnych, zapowiadanych jest kilka budowli publicznego przeznaczenia, jak: gmachów szkolnych, koszar i t. p. Frontowe skrzydło dawnego szpitala św. Ducha rozpoczęło już burzyć, aby oczyścić plac przed gmachem nowego teatru. — Prezesowa stowarzyszenia nauczycielek wybrana została ponownie p. Wanda Żeleńska. — Budowa odnogi kolejowej ze Skotwiny do Okocima już rozpoczęta została. Linja ta ma być przedłużona do Wiśnicz i Zakliczyna. Roboty prowadzą inżynierowie krakowscy. — Dla gmin, nawiedzonych głodem w powiatach: bialskim, bocheńskim, chrzanowskim, krakowskim, myślenickim, wadowickim, wielickim i żywieckim, przewóz kukurydzy, oraz ziemniaków z innych części Galicji i Bukowiny kolejami państwowymi odbywać się będzie po znacznie obniżonych cenach. O rozdawnictwie zboża na zasiewy lub wyżywienie rodzin dotychczas nie jeszcze nie słychać. — W Podgórzu pod Krakowem zawiązało się nowe kasyno obywatelskie. Dochód z zabaw, w lokalu kasyna urządzanych, ma być obracany na cele dobroczynne. — O ś. p. Szynalewskim, zmarłym w Krakowie, artyście-malarzu, piszą, że urodził się on w r. 1826-ym. Był uczniem Stattlera, następnie przez lat kilka kształcił się w akademii wiedeńskiej. Po powrocie do kraju pracował gorączkowo, a z pracowni jego wyszło kilkadziesiąt płócien, które zapewniły mu poważne w szeregu współczesnych malarzy stanowisko. Głównym i ulubionym rodzajem Szynalewskiego było malarstwo religijne, a obrazy z tej dziedziny, jak: „Wieczernia Pańska” i „Męczennik chrześcijański”, posiadają wartość trwałą, jako dzieła sztuki i pomniki minionego okresu i kierunku. Powołany w r. 1850-ym na profesora szkoły sztuk pięknych, obowiązki te sprawował aż do chwili, gdy nieuleczalna choroba powaliła go na łożo boleści. Namietne zamiłowanie do numizmatyki było źródłem niustannych kłopotów finansowych zmarłego, wszystkie bowiem dohody na zakupowanie okazów numizmatycznych wydawał i podobno bardzo piękne zbiory po sobie zostawił. W ostatnim okresie życia utrzymywał się ze skromnej emerytury.”

× W kopce siana. O niezwykłym wypadku donosi *Gazeta lwowska*. Rekrut 9-go pułku piezszego, nazwiskiem Toros, chcąc odwiedzić swego chorego ojca w Dolinie, wybrał się ze Stryja w drogę bez pozwolenia przełożonych. Przechodząc w nocy przez zamrażającą rzekę, wpadł do wody, skutkiem załamania się lodu. Toros wydobyl się z wody i, jakkolwiek zmoczony do nitki, chciał iść dalej. Tymczasem zimno zaczęło mu strasznie dokuczać, a mokra odzież marznąć na nim, tak, iż, spotkawszy w polu kopcę siana, zagrzał się w nią w nadziei ogrzania się i osuszenia. W tydzień potem przejeżdżał ktoś tamtędy i znalazł Torosa w stanie. Biedak słabo już i lko dał znak życia, a obie nogi poczęły mu gnąć wskutek odmrożenia. Sprowadzono go do Stryja, gdzie lekarz pułkowy, dr. Strzechowski, odjął mu nogi pokolana. Operacja powiodła się szczęśliwie i Toros będzie mógł chodzić na sztychach.

× Pamiątka po zmarłym. Testamentem swoim zmarły niedawno w Rzymie kardynał Mermillod zapisał książkę do nabożeństwa, której używał od czasu wygnania go

ze Szwajcarii, księżnie Klotyldzie, siostrze króla Humberta, a wdowie po ks. Hieronimie-Napoleonie. Ojciec św. postanowienie to zatwierdził i rozkazał książkę przesłać księżniczce Sabaudzkiej, za co ta ostatnia własnoręcznie podziękowała listem.

× Reszkwie w Ameryce. Piszą nam z Nowego Jorku, że wieczór d. 29-go lutego miał zakończyć sezon zimowy w teatrze „Metropolitan Opera House”; tego to dnia dano, jako nowość w „Fauscie”, cudowny kwartet, wykonany przez pannę Lames, panią Scalchi i pp. Jana i Edwarda Reszków. Operę widzowie zapełnili po brzegi, z czego wnoszą, że dyrekcja da się skłonić na kilka dodatkowych występów. Po scenie „w ogrodzie” artyści byli wywoływani sześć razy, a ostatnie trio przyjęło grzotem oklasków.

× Okropna egzekucja. Z Little-Rock, w Stanie Arkansas, otrzymujemy list pod datą 20-go lutego r. b. opisujący nam straszliwy wypadek „lynchu”, dokonanego na jakimś Ed. Coy, który przed tygodniem w Teksasie, o 4 mile od Little-Rock, szałbił powszechnie tamże szanowaną panią Jewels, we własnym jej mieszkaniu. Rano d. 20-go lutego schwytano go i wkrótce potem stracono. Coy był mulatem, liczył lat 32 i pochodził z Harrison County w Teksas. Aż do ostatniej chwili zapewniał, że jest niewinny; jednemu z reporterów opowiadał, że od ubiegłej soboty (18-go lutego) krył się z powodu, że sądził, iż go ścigają za grę hazardową. Jeszcze we wtorek (16-go lutego) chciał—tak opowiadał—oddać się w ręce władz, ale negrzy przestrzegli go, że niezawodnie zostanie lynchowany. Ostatecznie udał się do Teksas, gdzie go też zaarrestowano. Dzisiaj (tj. 20-go lutego) po południu nieprzebrany tłum ludzi wyrwał go z rąk marszałka i zaprowadził przed Broad street, aż do domu maszyn kolei Iron Mountain. Tam przywiązano go drutami telegraficznymi do pala. Jeden z lynchujących przystąpił z konewką nafty—i wtedy pojęli wszyscy, jak straszliwy los czeka Coy'a. „Gdzie pani Jewels?”—zapytano się. „Tu jestem”—odezwał się głos z pomiędzy zgromadzonych. „Przyprowadź ją!”—brmiał rozkaz. Kiedy zbliżyła się pani Jewels, nie mówiąc ani słowa, lynchujący podał jej zapaloną pochodnię, którą przyłożyła do ciała nieszczęśliwego mulata, poczem śpiesznie w tłumie zniknęła. Płomienie natychmiast ogarnęły skazanego, który w przeciągu siedmiu minut, wśród mąk straszliwych, ducha wyzionął.

BANKI MYDLANE.

Prawdopodobnie słońcu zdruzdziło się już oddawna parzyć na głupotę ludzką, a jednak od ziemi za żadną cenę odwrócić się nie może. Co za niemiła sytuacja!..

— Może pan dobrodzieju pozwoli jeszcze jeden bilecik na koncert?

— Ratunku! Stójkowy!!!

Meloman z konieczności.

X. spotyka na koncercie swego krawca

— Zkądże się pan tu wziął? Zaczynasz pan popierać muzykę.

— Nie... Nie o muzykę mi idzie, ale o frak

— O frak?

— No tak... Jeden z występujących pożyczł odemnie fraka i dał mi bilet wolnego wejścia. Jak tylko zejdziesz z estrady, frak zabiorę, bo to, proszę pana, do jutra zostawiać niebezpiecznie. Tyle się lombardów namnożyło na mieście... Strzeżonego Pan Bóg strzeże...

Dla staruszka ociemniałego (Tamka № 23).

A. L. rs. 1.

Dla ojca 6-ga dzieci (Wołowa № 26).

A. L. rs. 1.

NEKROLOGJA.

ARTUR REGULSKI,
RADCA STANU,
inżynier, inspektor zarządu komunikacji okręgu warszawskiego, zmarł dnia 16-go marca 1892 r., żył lat 58. Pozostawił w ciężkim smutku wdowę z dziećmi, bracia i siostry zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w d. 19-ym marca, t. j. w sobotę, o godz. 11-iej przed poł., w górnym kościele św. Aleksandra, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 3-iej i pół po południu, na cmentarz powązkowski.

Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2—1133

† S. p. Antoni Wielogórski,

majster krawiecki, zmarł dnia 16-go marca 1892 r., przeżywszy lat 74. Pozostali w smutku: córki, zięć i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w kościele archikatedralnym przy ulicy Świętojańskiej, w dniu 19-ym marca, to jest w sobotę, o godzinie 10-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —1087—

Antoni Latterman,
emeryt, b. starszy nadleśniczy rządowy.

po długiej i ciężkiej chorobie, zakończył życie w dniu 17 marca 1892 r., przeżywszy lat 73. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, w sobotę, dnia 19-go b. m., o godzinie 10-iej i pół rano. Wyprowadzenie zaś zwłok z tegoż kościoła na cmentarz powązkowski nastąpi o godzinie 3-iej i pół po południu, na które pogrążeni w smutku: żona, synowie i rodzina zmarłego zapraszają krewnych przyjaciół i znajomych. 498

† W sobotę, dnia 19 marca, o godzinie 10-iej i pół rano, odprowadzają się do św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej msza święta za dusze
s. p. Józefa i Kazimierza
hrabiów Starzeńskich,
na którą matka zaprasza krewnych i znajomych. 1145

† Dnia 19-go marca, jako w rocznicę imienin
s. p. Józefa z Klonowskich

Zwanowej,

odprawia się będzie msza św. za spój jej duszy w kościele św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej, o godz. 9 i pół zrana.

† Dnia 8-go marca r. b. rozstała się z tym światem w Noworodomsku

**s. p. ALEKSANDRA z książąt MASSALSKICH
DOBRACZYŃSKA,**

żona pomocnika naczelnika pow. noworodomskiego. — Pogrzebeni w smutku: mąż, synowie, zięciowie, córki i wnuk zapraszają o tym bolesnym cięsie przyjaciół i znajomych. Szanownemu duchowieństwu: kks. Albinowi, Kazankiewiczowi i Modzyńskiemu, którzy, bezinteresownie i powodowani uczuciem, odprowadzili zwłoki naszej matki na miejsce spoczynku, oraz wszystkim znajomym, za oddanie ostatniej posługi serdecznie „Bóg zapłać” żałująca. — Rodzina. 1134

† W niedzielę, dnia 20 marca, odbędzie się w kościele św. Antoniego (po-reformackim), o godz. 10 rano nabożeństwo za

s. p. Romualda Krasuskiego,

majstra krawieckiego, oraz za s. p. Józefa i Małgorzatę Krajewskich, na które zaprasza życzliwych żona i córka.

† W dniu 19-ym marca, o godz. 10-iej i pół zrana, w kościele św. Antoniego przy ul. Senatorskiej, odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Józefa ze Sławoskich HINTZ, jako w dzień jej imienin, na które mąż z dziećmi zaprasza. —1140—

† Wszystkim, którzy odprowadzili zwłoki mego

s. p. Bonifacego Piotrowskiego,

w szczególności zaś sz. duchowieństwu, bractwu oraz kolegom zmarłego, którzy na własnych barkach ponieśli ciało na miejsce wiecznego spoczynku, pozostała w nieutulonym żalu wdowa wraz z dziećmi, składa wszystkim serdecznie „Bóg zapłać.” 1137

† Dnia 19-go marca, jako w dzień imienin

s. p. Józefa Wiesbaum,

odprawioną zostanie msza święta w kościele św. Krzyża, o godzinie 8-iej zrana, na którą wdowa z dziećmi zaprasza życzliwych. —1148—

† W dniu 19 marca, to jest w sobotę, jako w dzień imienin

s. p. Józefa Grabowskiego,

obywatela m. Warszawy, odbędzie się nabożeństwo za spój jego duszy w kościele W.W. Świętych na Grzybowie, o godz. 10-iej rano, na które pozostała żona, dzieci i wnuki zapraszają.

† WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

Przedwczesny zgon piętnastoletniego młodzieńca, ucznia V klasy gimnazjum kaliskiego

s. p. Witolda Tabaczyńskiego,

syna Makarego i Heleny z Kokeczyńskich, wzbudził z głębi serca płynący żal w sercach znajomych i kolegów zmarłego, żał tym szerszy, że młodzieniec rokował wielkie na przyszłość nadzieje. Wzorowy syn, wdzięczny i skromny uczeń, prawdziwy kolega, był on przykładem dla swych rówieśników, chlubą nauczycieli, pociechą rodziców. —1141—

† Przewielebnemu pastorowi Barcz, jak również wszystkim uczestniczącym w dniu 15-ym b. m., przy odprowadzeniu zwłok magistra weterynarji

s. p. Roberta Stichel,

na miejsce wiecznego spoczynku, serdecznie „Bóg zapłać” składa
1142 R. Czarnecki z rodziną.

† Szanownym: księdzu dziekanowi Kaczanowskiemu i księdzu prefektowi Busiakiewiczowi za bezinteresowne odprowadzenie zwłok ukochanej ciotki mojej

s. p. Marii z Rembielińskich Ławrowskiej,

jak również tym wszystkim, którzy przyjęli udział w tym smutnym obrzędzie, składamy najserdeczniejsze „Bóg zapłać”. —1147— Zofja Bukiewicz.

Z Petersburga.

Polemizując z *Graźdaninem*, *Now. wr.* w jednym z ostatnich numerów pisze:

„Ks. Meszczerskij zajął się teraz kwestją żydowską „z państwowego punktu widzenia” i proponuje nową myśl, a mianowicie, „aby przeznaczyć dla ludności żydowskiej pewne niezaludnione grunty np. na północno-wschodzie Rosji”, t. j. innymi słowami, aby wysyłać żydów na koszt rządowy „do miejscowości mniej odległych”. Nie przeciwko temu nie mamy, tylko na miłość Boga, dlaczego redaktor *Graźdanina* wszystkie te nonsensy, podaje jako „państwowy punkt widzenia”? Niechaj to pozostanie punktem widzenia ks. Meszczerskiego. Rząd organizował kolonie żydowskie w najlepszej glebie, wśród czarnoziemiu, zaopatrywał je we wszystkie środki na rzecz skarbu i, jak wiemy, doświadczenia te nie dały żadnych rezultatów. Teraz, według pomysłu ks. Meszczerskiego, należy spróbować tego samego na północno-wschodzie Rosji, pod warunkiem, „aby wyznaczone dla żydów miejsca były wyłącznie przez nich zajmowane”, t. j. aby wokoło, oprócz żydów, nie było żywej duszy, która przemysłni koloniści mogliby na swój sposób eksploatować. Wtedy, zdaniem projektodawcy, wszystko pójdzie jaknajlepiej! Niedawno jeszcze ks. Meszczerski powstawał przeciw budowie kolei syberyjskiej na tej zdumiewającej zasadzie, że koleją tą mogą na Syberję pojechać żydzi. Teraz znów, po dawnemu, skrzywiony w stronę żydów i z góry zapowiadając, że nie chce „wymyślać kombinacji przyjemnych dla żydów”, proponuje utworzenie kolonii na tym samym północno-wschodzie.”

W *Now. wr.* J. Juchotin przypomina szczegóły historyczne o bitwach pod Dennewitz i Rossbach, wreszcie w konkluzji powiada:

„Zatem w obydwóch bitwach, o których wspominał koronowany mówca, wojska pruskie odnosiły zwycięstwa nad niemiecami, nad wojskami Saksonji, Bawarii, wirtemburskimi, heskimi i t. d. i wogóle nad sprzymierzeńcami (nie wyłączając i wojsk austriackich). Jeżeli pod Rossbachem sprzymierzeniec, pomagający Fryderykowi do odniesienia zwycięstwa, pojawia się zamaskowany, w postaci kolosalnej nieumiejętności wodzów wojsk francuskich i niemieckich i do niemożliwości niskiej wartości tych wojsk pod każdym względem, to natomiast w bitwie pod Dennewitz pomoc ta jest czemś najzupełniej konkretnym, gdyby mianowicie nie przybyła na czas konnica i artylerja russka, wówczas „dzielnicy prusacy” byłiby zgniecieni; zwycięstwo nad nimi Neya miałyby nieobliczone skutki dla Europy, a szczególnie dla Prus. Rossbach i Dennewitz! dlaczego mówca zatrzymał się właśnie na tych dwóch bitwach, kiedy w historii armji pruskiej dałoby się znaleźć godniejsze wspomnienia niż zwycięstwa? Oto kwestja, na którą trudno dać zadowalniającą odpowiedź.”

Petersb. wied. piszą:

„Ogólny nastrój zaniepokojenia w Niemczech zaznaczył się wyraźnie w tych przesadzonych pogłoskach o lekkiej, jak się okazuje, chorobie cesarza Wilhelma, które rozchodziły się za granicę z Berlina. Najciekawszą rzeczą w tych nieprawdopodobnych i niezasadnionych pogłoskach była okoliczność, iż współcześnie powtarzano o powrocie kanclerza Bismarka do steru władzy na tej jakoby zasadzie, że choroba uniemożliwia cesarzowi niemieckiemu dalsze prowadzenie „nowego kursu”. To ciągle, niustające ani na chwilę porównywanie czynów ks. Bismarka z planami i projektami nowych działaczy musi oczywiście niepokoić i gniewać tych ostatnich. To też zdradzają oni niezwykłą drażliwość przy każdym nowym wypadku takiego porównania. Tak było np. w tych dniach, kiedy organ hr. Capriviego, *Norddeutsche allg. Ztg.*, nawiązał ożywia polemikę z *Times*em z powodu drobnej wzmianki w gazecie angielskiej o niektórych wewnętrznych reformach w niemieckim ministerjum spraw zagranicznych przy nowym kanclerzu. *Times* ze zwykłą arogancją brytańska wykazuje hr. Capriviemu, że przy jego wielkim poprzedniku rozporządzenia dyplomatyczne komunikowane były agentom niemieckim za granicą w ciągu 24-ch godzin, a teraz przedstawiciele Niemiec muszą na nie wyczekiwać całe dni, ponieważ sam rząd o każdą drobnostkę musi się zwracać do cesarza Wilhelma. Dzięki temu, skarży się *Times*, pozostali koledzy dyplomatyczni posłów niemieckich muszą ciągle wyrzekać się pomocy tych ostatnich (czytaj: w intrygach przeciw Rosji), chociaż — pośpiesza dodać gazeta angielska — Niemcy daleko więcej interesują się obecnie sprawami wschodnimi, niż przy ks. Bismarku. *Post factum* niemieccy agenci dyplomatyczni przyłączają się do swoich kolegów nawet w takich wypadkach, kiedy, wobec przyjaźnych stosunków do Rosji, powinni cofnąć się od udziału w intrygach antiruskich.

Norddeutsche allgemeine Ztg. stara się dowieść, że

hr. Caprivi również szybko informuje swoich podwładnych, jak ks. Bismarck, tylko że ajenci Niemiec mają zalecone wstrzymywanie się od wszelkiej inicjatywy osobistej. Łatwo wywnioskować z tej uwagi, że rutyna zapanała wśród dyplomacji niemieckiej. Ks. Bismarck nie obawiał się inicjatywy swoich podwładnych; przeciwnie, żądał, aby byli oni nie tylko prostymi wykonawcami jego zleceń, lecz energicznymi i samodzielnymi obrońcami interesów niemieckich zawsze i wszędzie. Organ „nowego kursu” powiedział zatem zawiele w sposób bardzo niezręczny...”

Birż. wied. zamieszczają następującą notatkę:

„Partja inżynierów, która w r. z. odbywała studia nad przeprowadzeniem kolei przez główny łańcuch gór Kaukaskich, obecnie ukończyła swe prace i rezultaty ich w formie projektu kolei ze szczegółowymi kosztorysami i wnioskami złożyła do ministerjum komunikacyj.”

Dzienniki petersburskie donoszą, iż pewna grupa kapitalistów francuzkich stara się o uzyskanie koncesji na budowę kolei w Krymie. Grupa ta niema nic wspólnego z inną, czyniącą starania w sprawie budowy kolei syberyjskiej, o czem pisał *Grażdanin*.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

CZASZKA SCHNEIDERA.

Wiedeń 18-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) — Po zbadaniu czaszki mordercy Franciszka Schneidera (wczoraj powieszono, *przyp. red.*), okazało się, że miała ustrój hydrokefaliczny.

TUBERKULINA

Berlin 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — W pruskiej izbie deputowanych Broemel wystąpił energicznie przeciw zbyt hojnemu uposażeniu przez państwo instytutu Kocha dla chorób zakaźnych i zapytał, jak stoją rzeczy z tuberkuliną? Przedstawiciel rządu Althoff zeznał, że w klinikach zaprzestano już używać tuberkuliny, z którą wszakże instytut Kocha nie stoi w żadnym związku.

PLANY MAŁŻEŃSKIE.

Sztutgard 18-go marca. (Tel. pr. K. War.) — W sferach dworskich utrzymują, że domniemany następca tronu wirtemburskiego, ks. Albrecht, ożenić się ma z jedną z córek reagenta bawarskiego. W związku z temi planami była podróż sędziwego arcyksięcia Albrechta do Monachjum i Sztutgardu, tudzież wizyta, złożona przez królestwo wirtemburskie rejentowi.

POKÓJ POWSZECHNY.

Berlin 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Baronowa Suttner wygłosiła wczoraj w obec licznie zgromadzonej publiczności odczyt, poświęcony sprawie pokoju powszechnego. Prezydent francuzkiej ligi pokojowej, Fryderyk Passy, nadesłał jej pismo z gorącymi podziękowaniami.

MOWA GIOLLITTEGO.

Rzym 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — W izbie deputowanych były kanclerz skarbu, Giollitti, wygłosił mowę, uzasadniającą rezolucję, która wyraża zaufanie, iż rząd podejmie odpowiednie reformy, celem przywrócenia równowagi w budżecie i zabezpieczenia kredytu publicznego. Mówca, którego izba słuchała z wyteżoną uwagą, przyznaje, że postęp, uczyniony na drodze ku uzdrowieniu finansów, jest bardzo znaczny. Niedobór, który przed trzema laty wynosił 290. milionów lirów, dzisiaj zmalał do niespełna dwudziestu. Cel przeto bliskim jest osiągnięcia. Reszta niedoboru zniknie, skoro rząd będzie miał odwagę przystąpić raz nareszcie do gruntownej reformy administracji. Minister skarbu powinien ułatwić udzielenie gminom pożyczek z pięćdziesięcioletnią amortyzacją, ażeby je wyswobodzić z pod wyzysku prywatnych banków lichwiarskich. Kwestja armji nie powinna zależeć od namiętności i samolubstwa stronnictw. Historia dwóch tysięcy lat uczy, że Włochy uczestniczyły zawsze żywo w wielkich wypadkach politycznych Europy. Kraj nie może być niezawisłym, jeżeli nie stoi na własnych nogach i nie może zaufać własnym zasobom. Mówca ostrzega przed nakładaniem nowych podatków, zwłaszcza na arty-

kuły życia, jak również przeciw wyższemu opodatkowaniu renty. Mowę przyjęto frenetycznymi oklaskami.

Rzym 18-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) — Izba zakończyła wczoraj rozprawę finansową, przyjmując 261 głosami przeciw 157 zwykły porządek dzienny, przychylny dla rządu.

KONGRES REPUBLIKAŃSKI

Rzym 18-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) — W izbie deputowanych Barzilai, Giovagnoli i Cavallotti wnieśli interpelację do rządu z powodu konfiskaty dzienników, które ogłosiły treść uchwał rzymskiego kongresu republikańskiego. Minister spraw wewnętrznych, Nicotera, odpowiedział, że zezwolił na obrady kongresu przy drzwiach zamkniętych, nie mógł natomiast zezwolić na to, aby bałamutne i chaotyczne uchwały jego demoralizowały opinię publiczną.

LIKWIDACJA BARINGA.

Londyn 18-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) — Przy ostatecznem obliczeniu, firma Baringa et Comp. wykazała trzy i pół miliona nadwyżki w aktywach.

ROMANS WAKARESKU.

Bukareszt 18-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) — Helena Wakaresku wydaje romans francuzki w listach.

OFIARA DLA BRANDESA

Kopenhaga 18-go marca. (Tel. pr. K. W.) — Folkething odmówił subwencji państwowej Jerzemu Brandesowi.

REZYGNACJA MILANA.

Belgrad 18-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) — Wczoraj przystąpiła skucepyna do rozbioru ustawy o rezygnacji Milana, Sprawozdawca komisji oświadczył, że skucepyna, uchwalając ustawę, towarzyszy tylko politycznemu pogrzebowi króla Milana. Ustawę w rozprawie jeneralnej przyjęto; dzisiaj dalszy ciąg obrad.

Lubartów 18-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — Lody na Wieprzu ruszyły.

Budapeszt 18-go marca. (Tel. pr. K. W.) — Sprawozdanie komisji budżetowej stwierdza małą nadwyżkę w budżecie. Przeszło 7 milj. długu publicznego będą spłacone z bieżących dochodów kasy, co świadczy o pomyślnym stanie finansów węgierskich.

Budapeszt 18-go marca. (Tel. pryw. K. W.) — Węgierski bank przemysłowy otrzymał zamówienie dostarczenia pięciu milionów monety srebrnej bułgarskiemu ministrowi skarbu.

Berlin 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Posłem do parlamentu rzeszy w saskim okręgu Chemnitz wybrany został socjalista Hoffman. Otrzymał głosów 11,721.

Berlin 18-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) — Mówią, że wczorajsza rada koronna poświęconą była także projektowi szkolnemu.

Berlin 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — W komisji parlamentu dla rozbioru projektu rządowego o zmianie warunków stanu obłożenia w Alzacji i Lotaryngji nie powzięto dotąd żadnych uchwał, ponieważ wzięty ma być pierw pod uwagę wniosek deputowanych: Petri i Cuny, żądający odrzucenia rzeczzonego projektu rządowego, a uchwalenia odpowiedniej ustawy dla całego państwa.

Paryż 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Skrajna lewica ukonstytuowała się nanowo, przyjmując program socjalno-radykalny Pelletana i Clémenceau.

Paryż 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Komisja izby deputowanych dla wypracowania warunków pobytu we Francji cudzoziemskich robotników orzekła, że mają oni płacić wszystkie należności, nie wyłączając taksy wojskowej, jakie płać robotnicy francuzcy.

Paryż 18-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) — Rewizje i aresztowania nie ustają. Uwieczono wszystkich mieszkańców hotelu des Halles i wypuszczono napowrót tylko tych, którzy się dokładnie papierami wylegitymowali. Pod murem więzienia przy bulwarze Arago, tudzież w bramie domu przy bul-

warze Malesherbes znaleziono podrzucone naboje dynamitowe. Sprawcy kradzieży dynamitu w kopalniach ujęci.

Belgrad 18-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Metropolita Michał i rejent Belimarkowicz zachorowali na influenżę.

Belgrad 18-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) — Trybunał kasacyjny polecił ponownie osądzić sprawę osób, oskarżonych o wykroczenia przeciw porządkowi publicznemu podczas wyjazdu Natalji z Belgradu.

Berlin 18-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) —

Ruble w gotówce [] [] (wczoraj 205.45)

Ruble na dostawę [] [] (wczoraj 205.—)

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— *Panu Władysławowi Orjonowi.* — Dokładne wskazówki w przedmiocie szczególnych praw do przyjęcia poddaństwa ruskiego, służących dzieciom obcokrajowców, urodzonym i wychowanym w obrębie państwa rosyjskiego, podawaliśmy już kilkakrotnie w niniejszej rubryce (patrz № 90, 94, 118, 124 i 313-ty *Kurjera* z r. z., tudzież № 35 i 58-ty z r. b.). Wobec tego dziś zaznaczamy tylko pokrótce, że te dzieci obcych poddanych, które urodziły się i wychowały w Cesarstwie lub Królestwie, albo które choćby nawet i urodziły się za granicą, lecz ukończyły nauki w wyższych lub średnich zakładach naukowych ruskich, nabywają przez to prawa do wykonania przysięgi na poddaństwo Rosji, jeżeli tego żądają w przeciągu roku od czasu dojścia do pełnoletności. Stosowne podanie wnieść należy do rządu gubernjalnego, a w Warszawie do oberpolimajstra. Świadcstwo o odbyciu służby wojskowej w swej dotychczasowej ojczyźnie jest przytem zbyteczne, ponieważ w Rosji niema obecnie przewidzianych w art. 7-ym zdania rady państwa z d. 10-go lutego r. 1864-go konwencyj kartelowych z obcymi państwami co do wzajemnego wydawania osób, ulegających służbie wojskowej. Co się wreszcie dotyczy powinności wojskowej w Rosji, to świeżo przyjęci do tu-tejszego poddaństwa cudzoziemcy, w myśl art. 11-go ustawy o powinności wojskowej i orzeczenia senatu z d. 5-go marca r. 1879-go № 2,136, o tyle tylko są do niej pociągani, o ile przyjęli poddaństwo ruskie przed upływem okresu poborowego tego roku, w którym 21 lat wieku ukończyli.

— *Panu Konstantemu.* — Według instrukcji z d. 10/22 listopada r. 1861-go, stały mieszkaniowie Warszawy, chcący przesiedlić się na prowincję, winien uzyskać od władzy policyjnej tej miejscowości, w której stałe zamieszkanie obrać zamierza, świadectwo akceptacyjne, poświadczone przez tamtejszego naczelnika powiatu. Świadcstwo to, zakomunikowane oberpolimajstrowi, będzie podstawą do wydania świadectwa przesiedlenia i do zapisania do ksiąg ludności stałej w nowym miejscu zamieszkania.

— *Panu Em. Es.* — Nakazu, o który pan zapytuje, ani w żadnem prawie, ani w rozporządzeniu administracyjnem niema. Jak zas patrzeć będzie na to zwierzchność urzędowa, o tem tylko bezpośrednio u źródła przekonać się pan może.

— *Panu A. W. w Łodzi.* — Wyroki sądów tujejszych nie mają egzekutywy w Anglii, chcąc więc poszukiwać sądowo swej należności od osoby, w Anglii zamieszkałej, należy tam z procesem wystąpić. Przesyłana do Anglii plenipotencję i dokumenty trzeba uprzednio zalegalizować (biuro legalizacyi mieści się na placu św. Aleksandra № 18). Adresu adwokata w Londynie wskazać nie możemy, nie chcąc brać na siebie moralnej odpowiedzialności za postępowanie wskazanej osoby. Radzimy przeto panu poinformować się o tem w konsulacie angielskim (Smolna, 25).

— *Panu K. E. z Czerniakowskiej.* — Prawo państwa do wydania obcych poddanych nie ulega żadnej wątpliwości i w wypadkach, przez pana wskazanych, niechybnie znalazłoby zastosowanie. Rygor tego prawa stosuje się także do tych obcokrajowców, którzy wyjeżdżali już sobie tutaj świadectwo osiedlenia. Czy jednak i co do nich rygor ów faktycznie stosowaćby miano, to zależy wyłącznie od uznania władzy i z tego względu odpowiedź w tej mierze przekracza granice naszej kompetencji.

— *Panu F. T.* — Od opłaty stempla wolne są takie pokwitowania z odbioru pieniędzy lub rzeczy, których suma lub wartość nie przenosi rs. 5, lub które chociażby wyższej dotyczyły sumy, lecz mieszczą się na samym wekslu lub rewersie, nie zaś na osobnych arkuszach lub kartkach. Wszelkie inne kwity, jako też adnotacje na kontraktach o uiszczeniu kwot powyżej rs. 5 są obciążane stemplem 5-kopiejkowym, który uiszcza się przez naklejenie marki stemplowej i skasowanie tejże podpisem kwitujać. W razie uchybienia przeciwko temu przepisowi, grozi kara w wysokości rs. 1 kop. 50 za każdy niestemplowany kwit. Karę ową ponosi wyłącznie ten, kto kwit wydał (patrz ustęp 5 art. 14 i uwagę doń, dodaną w roku 1887-ym, oraz uwagę I do art. 107 ustawy stemplowej).

— *Pani G. Z. T.* — Urzędowe ogłoszenia sądowe o spadkach mieszczą się w dodatku do gazety *Pietierburgskija senatskija wiadomości*, tudzież w miejscowych gazetach gubernjalnych. O spadkach, złożonych z ruchomości i gotowizny, tudzież o nieruchomościach, niemających hipoteki, ogłaszają cię sędziowie pokoju lub te sady gminne, pod których jurysdykcją spadek się otworzył. Ogłoszenie zaś spadkowe o nieruchomościach hipotecznych lub kapitałach zabezpieczonych drukują się z polecenia właściwego wydziału hipotecznego. W czasopiśmie polskich ogłoszenia i wiadomości o spadkach ukazują się tylko drogą prywatną.

— *Narwałowi.* — Grosza z r. 1665-go sz. pan posiadać nie może, pierwszy bowiem grosz miedziany został dopiero wybity w r. 1752-ym. Prawdopodobnie będzie to szlag, t. zw. *Botatynek*, którego jednak wartości bez dokładnego opisu określić nie możemy. Grosze z lat: 1768, 1787, 1817 i 1824-go są pospolite, cenią się po 5 kop.; grosz z r. 1819-go, jeżeli dobrze zachowany, wart jest rs. 1. Półgroszek z r. 1797-go, bity przez prusaków, szacują do 10 kop. Przytoczona moneta srebrna pochodzi z czasów Fryderyka, króla pruskiego, i nie posiada żadnej wartości numizmatycznej.

— *Panu J. W. w Grójcu.* — Do instytutu weterynaryjnego w Warszawie kończący gimnazja i szkoły realne z patentem mają pierwszeństwo przed uczniami ze świadectwem ukończenia 6-tych klas. Świadcstwo z ukończenia czterech klas nie jest dostateczną kwalifikacją.

— Panu J. D., stalemu prenumeratorem. — O ile wykazuje tabela urzędowa, na przytoczony numer w drugim ciągnięciu nie pisał żadną wygrana. — Według art. 107-go ustawy o najmie robotników fabrycznych, z bezpłatnej pomocy lekarskiej korzystają tylko robotnicy. Naturalnie, jeżeli w fabryce jest lekarz stały, to z pomocy jego mogą korzystać nie tylko robotnicy, ale i ich rodziny.

GIEŁDA

Warszawa 18-go marca.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie brzmiały nader różnorodnie, zapowiadały bowiem 205 w zaofiarowaniu, 205.25 i 205.50, co odpowiada kursom 48.77½, 48.72½ i 48.65 bez kosztów, a otrzymane nadto depesze zaznaczały słabą tendencję zasadniczą giełdy tamtejszej. Petersburg cenił Londyn po rs. 9.92½ z odbiorem natychmiastowym w zaofiarowaniu. Nasze zebranie, pod wrażeniem lepszych taksacji, obniżyło nader szybko, przy chętnym zaofiarowaniu, początkowy kurs Berlina wpłatowego 48.80 (równia 204.90 m. bez kosztów) do 48.60 (t. j. 205.75 m. za 100 rs.); gdy jednak w końcu posiedzenia podał waluty ustala, a pokup trwał w dalszym ciągu, kurs podał znowu w górę i doszedł do 48.67½ (czyli 205.40 m. za 100 rs.). Różnice pomiędzy początkowym i końcowym kursem tworzyły dziś 12½ kop. na korzyść rubli, a przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego 7½ kop. na korzyść Berlina. W dostawach robiono dziś również bardzo dużo, jak zwykle na tem polu ogniskował się główny interes giełdy walutowej. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w d. 6-ym czerwca r. b. po 48.62½, w końcu maja r. b. po 48.60, 48.62½ i 48.65, w końcu kwietnia r. b. po 48.70, 48.50 i 48.40 i w końcu b. m. po 48.62½ i 48.60, a z odbiorem codziennym stosownie do woli od dawcy do końca b. m. po 48.70, 48.72½ i 48.75.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 48.80, 48.75, 48.72½, 48.70, 48.67½, 48.65, 48.60, 48.62½, 48.65 i 48.67½, przeważnie jednak po kursach 48.70 i 48.67½. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 48.35 i 48.30, według ceduły. Londyn krótki bez obrotów. Za Paryż krótki osiągnęto 39.50. Wiedeń krótki brano po 83.60.

Wartość walut nie notowanych urzędowo: przekazy krótkie na Londyn 9.92½.

W papierach obrotu dość duże, przy tendencji mocnej. Żądano za listy likwidacyjne po 98.25 i 98.10, względnie do wielkości odcinków. Wschodniej pożyczki II em. poszukiwano 102.25, a III-iej po 102.50. Pożyczkę wewnętrzną 4% z r. 1887-go I-iej ser. ceniono po 95.75, a nabyto kilkadziesiąt tys. po 95, 95.05, 95.10, 95.15 i po 95.25, oraz 10,000 w jednej sztuce IV s. po 94.75, przy chęci otrzymania 95.25.

Za listy zastawne ziemskie 5% starano się umieścić po 102.15 I-iej s. i po 101.75 II-iej, III, IV-iej i V-iej ser., a umieszczono kilkanaście tys. I-iej s. po 102 i 102.05, kilkadziesiąt tysięcy najmłodszej serii po 101.40 i 101.45 oraz rs. 10,000 tejże serii z dostawą w końcu b. m. po 101.35. Listy zastawne 5% miasta Warszawy ofiarowano po 102 I-iej i II-iej serii, po 101.75 III-iej ser. po 100.75 IV-iej i po 100.60 V-iej ser., nabyto kilkadziesiąt tysięcy najmłodszej serii po 100.35 i 100.40. Ulokowano kilka tys. 5% listów zastawnych m. Łodzi IV-iej s. po 98.45 i 98.50. Za kilkanaście tys. 5% listów zastawnych wileńskich otrzymano 100.15 i 100.25, za kilka tys. 5% listów kijowskich po 101.

W żądaniu notowano kupony celne po rs. 1.59¼, marki w gotówce po 49¼, po 84¼ kop. guldeny, i po 40 kop. za franki, a zapłacono rs. 1.59¼, rs. 1.59½ i rs. 1.59½ za kilkanaście tysięcy rubli i 48.75 i 48.80 za kilkanaście tys. marek w gotówce.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych mocne.

Nieurzędowe kursa żądane: za Berlin krótki 48.90 za Londyn krótki 9.92, za Paryż krótki 39.65 i za Wiedeń krótki 83.75. W. O.

Okowita. Wiadro 100% rs. 10.85 netto. Wiadro 78% rs. 8.62⁶⁸ 2%. Dowozy i zapasy dostateczne. Usposobienie bardzo słabe. Cena warsz. Tow. ocz. i sprz. okowity rs. 10.93.

Sprawozdania z targów.

— **Artykuły żywności** (z dnia 18-go marca r. b.). — Bardzo wielkie ożywienie panowało dziś na wszystkich punktach targowych, bo nawet z odległych podmiejskich okolic dostawcy z produktami przybyli, a sporo też osób kazało za zakupem. Ceny normowały się jak następuje: **Chleb** pyłowy bochenek trzy-funtowy sprzedawano od 15 do 16 kop., chleb razowy od 3½ do 4 kop., chleb tak zwany osiewany funt od 3 i pół do 4 kop., na straganach i w koszykach chleb pyłowy świeży i czerstwy bochenek 3-funtowy 13—13½ kop. Bułki wszelkich gatunków świeże za dwie 1½ kop., za trzy 2½ kop., bułki czerstwe za dwie 1½ kop. — **Mięso** wciąż w wysokiej cenie. **Wołowina** w lepszych częściach żądają 13 do 14 kop., w gorszych 9 do 10 kop., poledwica 20—22½ kop., ożór od 60 do 70 kop., cynadry od 20 do 25 kop., cztery nogi 40 do 60 kop., flak cały 60—70 kop., na wiązki od 8 do 3½ kop., łoju funt 12 do 13 kop., głowizna wołowa funt 4—5 kop. **Cielęcina** za funt z ćwierci 10—11 k., w innych częściach od 8—9 kop., watróbka od 25—30 kop., mózdzek 14—18 kop., cztery nóżki 12—15 kop., łebek 10—12 kop. **Baranina** dy-szek i comber 13—14 kop., w innych częściach od 10—11 kop. **Wieprzowina** od szynki 14 do 16 kop., szynki wędzonej funt

od 25—30 kop., kielbasy funt 20 do 22 kop., kielbasy wędzonej funt do 24 kop. sprzedawano, schabu funt od 15—16 kop., słonina świeża i sadło 18—20 kop., słonina solona od 20—22 kop., sznalcu funt 20—24 kop. **Proszta** sprzedają od 50 kop. do rs. 2 k. 10. — **Drób** taniej: indyki od rs. 2 do rs. 2 k. 50, indyki od rs. 1.00 do rs. 1.05, kapłony od rs. 1, pulardy od 60 do 70 kop., kaczkę od 37 do 50 kop., kaczkę większą od 75 do 80 kop., za gęsi mniejsze od rs. 1.00, tuczone od rs. 1.35 do 1 kop., 50, kury od 50—80 kop., perliczki 70—75 kop. za sztukę. **Ryby** drożej niż w zeszłym tygodniu, losos świeży funt rs. 1, wędzony 75 kop., sandacz śnięty 14—15 kop. funt, szczupaki i karpie żywe funt od 25 do 35 kop., szczupaki śnięte od 10 do 18 kop., karpie śnięte funt od 12 do 14 kop., wszelkie inne ryby funt od 5—7 kop. Śledzie uliki sztuka 4 do 5 kop., śledzie wędzone 2½ do 3 kop., śledzie tak zwane lososiowe sztuka od 3 do 4 kop., śledzie zwyczajne sztuka od 2 do 3 kop., na kopy od rs. 1.15 do rs. 2. Raków drobnych kopa rs. 1.15, większych rs. 2. — **Nabiał** w jednej cenie, mleko niezbierane kwarta 8 do 9 kop., zbieranego 4 do 4½ kop., śmietanki kwarta 14—16 kop., śmietany 30—35 kop., masło bez soli od 35 do 40 kop. funt, solonego funt 30—35, masło na kwarty 54—60 kop., masło śmietankowe funt kop. 40, ser zwyczajny 7½—15, ser owczy 10—25 kop., za baryłkę, śmietankowy funt od 16 do 18 kop., ser szwajcarski od kop. 20 funt, twarogki od 5—9 kop., jaja za kopę od rs. 1.00 do rs. 1.15, na sztuki świeże u włościanek za dwa 3½ kop. — **Oleje**: słonecznikowy kwarta 40 do 42 kop., rzepakowy kwarta od 38 do 35 kop., makowy kwarta od kop. 40 do 45. — **Owoce**: gruszek sztuka od 2 do 3½ kop., gruszek większe sztuka od 3 do 4 kop., jabłka drobne sztuka od ½ kop., większe od 1—2 kop., orzechów kwarta 10 do 12 kop., orzechów włoskich kopa od 18—25 kop., orzechów tureckich kwarta 13 do 14 kop., cytryny sztuka 2½ do 3½ kop., pomarańcze sztuka od 3—6 kop., maku białego kwarta od 18—20 kop., siwego kwarta 15—18 kop., gruszek suszone funt od 12 kop., śliwki suszone krajowe funt od 8—10 kop., zagraniczne funt 25—30 kop., jabłka suszone krajowe funt 10—30 kop., powidła funt 10—15 kop., miodu funt 17½ do 30 kop., pieczarek białych 30—40, grzybów wianek 20—30 kop. **Warzywa**: kartofle garniec od 11—12 kop., pietruszki pęczek 2½ kop., cebuli pęczek 3—4 kop., kalafioru sztuka od 10 do 20 kop., brukwi sztuka od 3—4 kop., marchwi knpka od 3 do 4 kop., buraków kupka od 2—3 kop., rzepy pęczek od 2½ do 3 kop. Kapusty główka od 4—5 kop., kapusty czerwonej główka od 5—6 kop., chrzanu pęczek 3—5 kop.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego w dniu 18-ym marca. — Dowozy prawie żadne, dla tego też o jakimkolwiek bądź usposobieniu mowy być nie może. Pszenicy psstrej wystawiono na sprzedaż 20 korcy, osiągnięto 8.15. Żyta zupełnie nie było. Owsa dostarczono 300 korcy, sprzedawano stosownie do gatunku po 3 do 3.45. Siano kupowano po 20 do 40 kop., słomę po 25 do 27½ kop. za pud.

— **Magazyny tranzytowe przy stacji Praga** kolei warszawsko-terespolskiej.

Sprawozdanie z dnia 17 marca 1892 r.

	wyszło:	nozostaje:
Żyta	5 wagonów	61 wagonów
Owsa	3	87
Maki żytniej	1	48
Maki pszennej	—	11
Kaszy jaglanej	4	334
Kaszy gryczanej	—	17
Ryżu	—	—
Pszenicy	3	44
Jęczmienia	4	23
Grochu	2	15
Gryki	—	2
Cebuli	—	7
Fasoli	—	9
Łoju	1	—
Makuchów	—	18
Maki kartoflanej	—	—
Okru	—	9
Kukurydzy	—	4
Maki kukur.	—	—
Tranu	—	—

Razem 23 wagonów

667 wagonów

Ceny zboża wynosiły:

Żyto	od 115 do 128 kop. za pud.
Pszenica	od 120 do 130 " " "
Jęczmień	od 85 do 103 " " "
Owies	od 80 do 103 " " "
Kasza jaglana	od 135 do 150 " " "
Kasza gryczana	od 160 do 170 " " "
Gryka	od 110 do 120 " " "
Kukurydza	od 78 do 80 " " "

Cukier. Ciągłe mocne usposobienie panujące na rynkach Cesarstwa, jakoteż lokalne u nas wyczerpanie zapasów mączki i kostek, przy poszukiwaniach większych partij, zmusiły naszych fabrykantów do poważnego podniesienia cen. Przewidywania więc nasze od początku kampanij, na mocy danych zebranych w fabrykach cukru, wyrażone, iż przy silnym wywozie mączki za granicę i przy stosunkowo mniejszych zbiorach buraków, cukier w szybkim tempie będzie się podnosił w cenie, ostatecznie się sprawdziły. Anormalna różnica w cenie między rafinadą i kostkami, 22½ kop. na kamień 24-funtowy, jest uzasadnioną skutkiem tego, iż największa fabryka żytyńska, trudniąca się wyrobem kostek, ma bardzo szczupłe zapasy, które nie zaspokoja potrzeb, a nasze fabryki w r. b. wyjątkowo ograniczyły produkcję kostek. — Notujemy ceny w detalu: Hermanów i Łyszkowice rs. 3.22½ do rs. 3.27½; Józefów, Michałów, Ożersk, Leonów (chwilowo niema na składzie), Sanniki, Guzów, Dobrzelin i wszelkie marki ruskie rs. 3.22½. Kostki wszelkich marek rs. 3.45. Mączka rs. 2.90 za 24 f.

Libawa 11-go marca. — Żyto (z gwar. 120 f. hol.) spokojniej, suche litewskie 111—114 kop. poszukiwano, kurl. 110 do 112 kop. poszuk. Pszenicy nie notowano. Owies biały słabiej, kurlandzki i litewski dobry 71 do 76 kop. płacono i żądano. Jęczmień spokojnie, dobry kurlandzki 84 kop. do 90 kop. płacono i poszukiwano, na paszę suchy 78 kop. do 82 kop. płacono i poszukiwano. Hreczka mocniej (z gwarancją 100 funt. hol.) 99 kop. żądano. Groch suchy spokojnie, na paszę 90—91 kop. płacono, małorusski 103—140 k. poszukiwano. Bób 102 do 103 i poszukiwano. Wyka słabo, ruska 70 do 75 kop. płacono i poszukiwano. Fasola bez obrotów. Siemię lniane słabo, litewskie siedmio-miarowe 145—146 kop. poszukiwano, ruskie 7-miarowe 144 do 145 kop. poszukiwano, stepowe siedmio-miarowa 161 do 152 kop. poszukiwano, 6-miarowe 130 kop. poszukiwano. Makuchy lniane bardzo słabo, ruskie wyborowe 114 kop. żądano, 108—110 kop. poszukiwano, sara-towskie 85 kop. płacono i poszukiwano. Makuchy konopne 60

kop. płacono i żądano, 56 do 58 kop. poszukiwano. Otręby pszenne grube litewskie 50 do 55 kop. poszukiwano. Siemię konopne 153 do 154 kop. poszukiwano. Dowóz w dniu 8-ym i 10-ym marca r. b. wyniósł: 4 wag. żyta, 1 jęczmienia, 3 owsa i 250 wag. różnych innych towarów.

Cyna bez zmiany. **Surowiec** mocniej, Scotch 41. Middle-boro 36/8. Hematite 46/8.

Antymon i cynk bez zmiany.

Ołów L. 10.15. **Srebro** 417/16.

TOWARZYSTWO
Wzajemnego Ubezpieczenia na Życie

„NEW-YORK”

założone 1845 założone
Kapitał gwarancyjny w dniu 30 czerwca 1891
roku

Rs. 241,000,000.

Specjalna gwarancja dla Ubezpieczonych w Cesarstwie i w Królestwie wynosiła w d. 1 lutego 1892 r.

Rs. 2,134,187.

Suma ta leży nietykalnie w Banku Państwa, nadto Towarzystwo odpowiada za zobowiązania w Królestwie i Cesarstwie swoim całym majątkiem.

Bilans sporządzony przez superintendenta Stanu New-York na dniu 30 czerwca 1891 roku, wykazuje olbrzymią przewyżkę aktywów nad pasywami wynoszącą:

Dol. 14,708,675=rs. 29,417,351

a wykazaną po potrąceniu wszystkich sum, należnych od agentów.

Przewyżką taką nie może się pochwalić żadne wzajemne Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie na całym świecie.

Blizszych objaśnień udziela Biuro Oddziału Warszawskiego w Warszawie plac Salski 5, Filja w Wilnie, ulica Wielka. Dyrektor Oddziału Warszawskiego 1150 K. Radkiewicz.

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO

Wzajemnego Kredytu.

Gdy na zwołanem 5 (17) marca r. b., zwyczajnym zebraniu ogólnem członków Towarzystwa, nie znalazła się liczba obecnych, wymagana w § 30 ustawy, to jest połowa wszystkich członków Towarzystwa, których liczba wynosi 2237—przeto ogłasza się i zwołuje powtórne zebranie ogólne na dzień 26 marca (7 kwietnia) r. b. godzinie 7 wieczorem, w Warszawie, w gmachu reursy Kupieckiej przy ulicy Senatorskiej pod nr 40 odbyć się mające.

Na tem zebraniu, bez względu na liczbę obecnych członków, rozpatrzenie i decydowane będą te tylko przedmioty, które były przygotowane i ogłoszone na porządku dziennym niedoszłego zebrania ogólnego a mianowicie:

- 1) Zatwierdzenie sprawozdania zarządu, z bilansem i rachunkiem zysków i strat, za rok zeszły 1891, oraz raportu delegacji rewizyjnej.
- 2) Ustanowienie rozdziału zysków i termin ich wypłaty.
- 3) Zatwierdzenie bilansu za rok zeszły 1891 i etatów na rok bieżący 1892.
- 4) Wybór dwóch członków rady, jednego członka zarządu i trzech członków do delegacji rewizyjnej na r. b. 1892 oraz 3-ch ich zastępców.

Każdy z łonek Towarzystwa ma prawo być obecnym na posiedzeniu, osobiście lub z pełnomocnictwem, które najpóźniej na dni trzy przed zebraniem ogólnem, w biurze zarządu Towarzystwa zaopiniowanem być winno.

Członek obecny na zebraniu, może mieć oprócz własnego dwa głosy z pełnomocnictwem.

Karty wejścia zgłaszającym się członkom wydawane będą codziennie, z wyjątkiem świąt, poczynając od dnia 18 (30) marca r.—Sprawozdanie zaś za rok 1891 od dnia dzisiejszego w biurze zarządu Towarzystwa, od godziny 10—3-iej po południu.

Z powodu braku kapitału, nowowyna-
lezione sposoby dotychczas n. naz w ku-
ju nie znany, wyrabiania **Szmerglu**
w proszku, do szlifowania i polero-
wania żelaza, bardzo praktyczny i świe-
tne procedujący z materiał krajowe-
go. — Adres wynalazcy udziela Biuro
Ogłoszeń W.W. wch. **Rajchmana** z
Frëndlera, Seniorska 26, 3841

Ample i Latarnie Weneckie,
według modeli z kościoła św. Marka i pałacu Dożów w Wenecji.
poleca **S. Gąsiorowski, Chmielna 35.**

Starożytności.

Bracia **HAMBURGEROWIE**, antykwaryusze z Londynu i Amsterdamu, przybyli i zamieszkali w hotelu Europejskim, poszukują i płacą najwyższe ceny za wyroby ze złota, srebra, brązu, kości słoniowej, kryształu górnego, porcelany itp., meble, miniatury, wegdwoody, gobeliny, a to XVIII wieku i dawniejsze. — Wiad. Nr 49, 1-sze piętro, lub u szwajcara hotelu.

Przyjmują od godz. 9 do 11 i od 3 do 5-tej.

Zarząd Towarzystwa PROCHOREWSKIEJ TRZEGHÓRNEJ MANUFAKTURY

zawiadamia niniejszem,
że otworzył w Warszawie
przy ulicy Gęsiej Nr 12, w domu Munka,
SKŁAD HURTOWY
swoich wyrobów.

Telefonu Nr 616.

KAPIELE

Książęca № 4.



- 1) **Dostarczają wanny z gorącą wodą do mieszkań** po 1 rublu do godz. 5; rs. 1 kop. 25 wieczorem.
Abonament o 25 kop. taniej. — Zamówienia mogą być telefonem № 616.
- 2) **W Zakładzie wanny marmurowe z prysznicem lub bez** od 40 do 60 kopiejek. — Abonament o 10 kop. taniej.
- 3) **Nowo-urządzone prysznice zimne i ciepłe z wszelkiego rodzaju wytryskami** po kop. 15. — Abonament kop. 12½.

381R

Nauka i wychowanie.

Adres: Pierwszorzędne kaucjonowane biuro nauczycielskie Sikorskiej, Niecała 12, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki i bony. 760r

A. Szkoła froeblovska przy obszernym ogrodzie Heleny Borowskiej. Mokotowska № 55. 4264

Adres: bony francuski, niemki i polki zaopatrzone w dobre świadectwa, nauczycielki i nauczyciele wykwalifikowani, radcy dóbr, gozrelani, leśnicy i inni oficjalisci są do umieszczenia zaraz. Kaucjonowane biuro nauczycielskie Łuczyńskiego, Włodzimierska 8, parter, czwarty dom od Świętokrzyskiej. 7790

Francuzki bony są żądane. — Biuro nauczycielskie Anny Dameran, Krakowskie-Przedmieście № 88, wprost Saskiego placu. 8933

Konwersacja francuzka, niemiecka 2 rs. Angielska. 3 Miodowa, oficyna 25. 6030

Nauczycielka z wyższym patentem gimnazjalnym, poszukuje lekcji lub korepetycji. Złota 32, mieszkania 3, od 10 rano do 3-iej po południu. 8967

Potrzebny korepetytor, student uniwersytetu, za obiady. Żelazna 93, m. 5. 8710

Potrzebna francuzka na wyjazd. Elektrałna 47, na pensji od 6—8 w. 8971

Student, specjalista języków starożytnych, Sruskiego i niemieckiego. Hoża 3, mieszkania 6. 753r

Doniesienia osobiste.

Aureli 20 list na pocztę. — 8558. 8862

Biała Róża wysłała list poste-restante do Rolanda. 8877

Brunetka lat 22, sympatyczna, wykształcona, z posagiem 25,000 rs., dla braku znajomości pragnie poznać w celu matrymonialnym młodego człowieka, przystojnego, inteligentnego, z odpowiednim utrzymaniem. Oferty proszę nadsyłać pod adresem „Grażyna № 10” Wyszaków gub. łomżyńska. 8811

Człowiek młody, kawaler, lat 22, blondyn, przystojny, posiadający własny interes handlowy, poszukuje żony, mającej lat nie więcej nad 20, sympatycznej, dobrze wychowanej, z posagiem od 4 do 6 tysięcy rubli. Oferty proszę składać poste-restante pod lit. J. W. M. O wysłaniu proszę zawiadomić w Kurjerze Warsz. 8608

Dla Aecjusza list wysłany. 8961

Dla Fachowca 65 list na pocztę. 8960

Niniejszem zawiadamia się PP. Piekarzy, iż w Sobotę 7 (19) Marca, w koszarach Połtawskiego pułku (Powązki) odbędzie się licytacja na dostawę dla powyższego pułku bułek i chleba. — Rozpoczęcie licytacji o godz. 10-jej zrana. 412 Porucznik Mutianow.

Wykład przez korespondencję

Buchalterji listownie

wyucza z upow. Władzy specjalista
S. ROGULSKI, Erywańska 8.
Lekcje próbne bezpłatnie. 414
w zupełności zastępuje ustny.



KAPSULKI MATICO

PP. GR MAULT i K° w Paryżu.

Skuteczność niezawodna w leczeniu rzezczyk bez utrudzenia żołądka, które zawsze pociąga za sobą użycie kapsulek z kulebą w płynie.

W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach.

PROSZKI DO ZEBÓW PELLETIER'A

CZEŁONKA PARYŻKIEJ AKADEMII LEKARSKIEJ

ODONTYNA PELLETIER'A

Nadaje białości zębom bez psucia emalii i wstrzymuje próchnienie.



Każde pudełko za-
lepione jest pieczęt-
ką tu wydrukowaną,
w czterech kolorach.

Fabryka w domu L. Frere 19 rue Jacob w Paryżu
U wszystkich Aptekarzy i w Składach perfum.

ELIXIR PELLETIER

Wzmocnia dziąsła, usmierza ból zębów, perfumuje usta.



Każdy fiakonik ob-
lepiony jest pieczęt-
ką tu wydrukowaną,
w czterech kolorach.

Fabryka Wyrobów Kamieniarskich HEURTEUX & LILPOP

w Warszawie, Srebrna 12, Telefonu 469.

Posiadając jedyne w kraju parowe tartaki, szlifiernie i polerownie Poleca wszelkie roboty budowlane: z piaskowca, marmuru i granitu. Posadzki z marmuru i piaskowca. Posadzki **terracotowe** z pierwszorzędnych fabryk zagranicznych. Duży skład marmurów meblowych. Poleca pomniki z **Granitu, Syenitu i Labradoru**, po cenach przystępnych, wykonane dokładnie na parowych szlifierniach i polerowniach. 282R

Sól Wiesbadeńska

ze źródła

„KOCHBRUNNEN”

Czysty produkt natury, od wielu lat znany, tysiącokrotnie wyprobowany przez lekarzy, powszechnie zalecany jako środek leczniczy w cierpieniach żołądka i kiszek, w zaburzeniach trawienia, w cierpieniach organów oddechania etc. etc.

Zawartość soli jednego słoika, odpowiada zawartości i co zatem idzie skuteczności

34—40 pudełek pastylek.

Cena za słoik rs. 1 kop. 50.

Prawdziwy tylko w naczyniach jak obok przedstawiono. 71

Skład Główny w aptekach: D-ra T. Heinrich, H. Kucharzewskiego oraz Lilpopa i Treutlera. w Warszawie.



Dla „Iklea” list Lublin poste-restante. 8885

Dla Rolnika odpowiedź wysłana. 8950

Dla Aureli 20 list na pocztę od Podolanina. 8912

Dla „Ireny Zyg...” list Warszawa poste-rest. 8884

Fijołek № 2 ma list od Żmujdzina. 8902

Handlowiec z wyższym wykształceniem, kawaler, lat 34, prowadzący interes na własną rękę, z braku czasu i znajomości prosi szanowne kandydatki do stanu małżeńskiego o dokładne oferty od siebie lub rodziny. Wymagania: wykształcenie, łagodność, wiek do lat 26, kapitał od 6,000 rs. Warszawa poste-rest. „Stanowczemu.” Zawiadomić w Kurjerze. 8650

Kawaler lat 29, z obywatelskiej rodziny, Kszatyn, mający byt zapewniony, niezależne stanowisko, poszukuje dla braku znajomości drogą anonu żony, panny, do lat 25, brunetki, inteligentnej, muzykalnej i sympatycznej, posag nie wymagany, aby była tylko łagodnego usposobienia. Panie, traktujące rzecz na serio, raczą złożyć oferty poste-restante pod sig. „Brutus II” Warszawa, zawiadamiając o wysłaniu w Kurjerze. 8721

Inżynier, wdowiec, lat 38, przystojny, z jednem dzieckiem, mający rocznej renty 9,000 rs., pragnie poślubić pannę lub wdowę w wieku od 22 do 28 lat, z zadowolonej rodziny, przystojną, inteligentną, wykształconą i muzykalną, z posagiem. Łaskawe oferty na poste-restante sub „Inżynier-Wdowiec.” 8761

Kobieta inteligentna, panna, lat 35, wykształcona, zadowolonej rodziny, gospodarna, pracowita, łagodnego charakteru, sympatyczna, mająca dom całkiem urządzone, pragnie znaleźć męża, człowieka rozumu i serca, poważnego, z przyzwoitem utrzymaniem. Oferty serjo proszę składać Warszawa poste-restante dla „Wyrozumiałej”, do odebrania za okazaniem kwitu ogłoszenia. O złożeniu zawiadomić w Kurjerze. 8741

Kawaler, katolik, przystojny, lat 23, urzędnik pocztowo-telegraficzny, z pensją roczną 360 rs., porządnych i zamożnych rodziców, w przyszłości mający przeszło 3 tysiące rubli, poszukuje żony z dobrej rodziny, młodej, od 17 do 20 lat, wykształconej, muzykalnej, przystojnej, z posagiem od 3 do 4 tysięcy. Adres po rusku: Brześć Litewski, gubernii grodzieńskiej, dla „12 Marca 8166.” 8746

List dla Wdowca 55 na pocztę. 8956

List dla Gwiazdki poste-restante na pocztę pilny. 8905

List dla S. N. S. wysłany. 8878

Majowemu Porankowi na pocztę list adresowany czerwonym atramentem. 8958

Oferowały dwie dla „Barbery” wysłane od Hermana S. „Miłującą ognisko rodzinne” i „Helena Z.” mają odpowiedź. 8955

Ponownie listy wysłane „Szczesnemu” Siedlce, „T. S. P.” gub. wileńska. Proszę o odpowiedź. „Gwiazda Przewodnia.” 8942

Samodzielna S. S. 1000 raczy odebrać list z pocztą. 8962

Turkusiku! Na pocztę list od W. A., adresowany niebieskim atramentem. 8959

Wdowiec lat 34, przystojny, blondyn, dobrego prowadzenia, łagodnego charakteru, fachowiec, posiadający własny zakład, przynoszący stałego dochodu do 2,500 rs., także nieco gotówki, z braku czasu i znajomości pragnie tą drogą poznać się w celach matrymonijalnych z osobą przystojną, łagodnego charakteru, gospodarną, ze średnim wykształceniem i z małym posagiem. Panie, biorące rzecz serjo, raczą złożyć oferty poste-restante w Warszawie pod X. Y. Z. 2,500. O złożeniu zawiadomić w Kurjerze. Dyskrekcja zapewni się. 8723

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

Agronom, praktyki lat 20, poszukuje posady. Wiadomość: Będkowski, ulica Foksal 1. 8966

Bona niemka poszukuje miejsca. Niecała 12, wiadomość w sklepie pieczywa. 8889

Chemię technolog, obeznany praktycznie z fabrykacją cementu, kwasu siarzanego, superfosforu i z cukrownictwem, poszukuje odpowiedniej posady. Oferty: Kurjer Warszawski X. X. 7997

Dzierżawców, nabywców, rzadców, ekonomów, poleca kaucjonowane biuro posad fachowych Łucyńskiego, Włodzimierska 8. 8076

Farmaceutę z trzechletnią praktyką poszukuje miejsca w większym składzie materiałów aptecznych. Oferty przyjmuje Kurjer dla A. L. 7974

Handlowiec z piętnastoletnią praktyką, energiczny, poszukuje posady w handlu kolonialnym i win lub branży galanterijnej, zna buchalterję i korespondencję w polskim i rosyjskim. — Złota 58, m. 12. 8656

Młoda osoba, posiadająca muzykę, języki, poszukuje zajęcia, może być za mieszkanie, obiad. Oferty: Kurjer „Wanda.” 8923

Matężstwo spokojne, sumienne, bezdzietne, poszukuje mieszkania za obsługę. Oferty przyjmuje Kurjer „Obsługa.” 8926

Osoba uzdolniona, z dobrymi świadectwami, poszukuje miejsca w dużym domu do zarządzania praniem i prasowaniem. Ul. Włodzimierska 2, wiadomość u stróża. 8957

Ogrodnik poszukuje odpowiedniej posady, z dobrymi świadectwami, z prowincji, od 1-go kwietnia. Adres: Ogrodowa 61, piekarnia F. K. w Warszawie. 8934

Osoba znająca krawieczkę, krój, poszukuje miejsca w domach prywatnych na przychodnię. Wiadomość: Sołna 11, m. 2. 8886

Osoba młoda, inteligentna, mająca dobre rekomendacje, poszukuje miejsca do zarządu domu lub panny służącej. Łaskawe oferty przyjmuje Kurjer pod „B.” 8916

Osoba w średnim wieku, polka z dobrymi świadectwami, poszukuje miejsca do dzieci jako bona lub do gospodarstwa wiejskiego. Wiadomość ulica Foksal 8, m. 4. 8643

Osoba w średnim wieku, posiadająca języki francuski, angielski i niemiecki, poszukuje posady do towarzystwa panienek starszych. — Wiadomość pod adresem: Wspólna 25-6. 8617

Poszukuje zajęcia na wyjazd do hodowli drobiu lub nierogacizny. Oferty „Do hodowli” przyjmuje Kurjer Warsz. 8868

Poszukuje miejsca do handlu, obeznany z buchalterją, może dać kaucję do 400 rs. — Oferty: Kurjer Warsz. „Handlowiec.” 8876

Za zarząd domu poszukuje dwóch pokojów, kuchni, może dopłacić. Wspólna 71, mieszkania 5. 8439

b) Zaofiarowane.

Dla maszynistek, szyjących kapelusze delomkowe, zajęcie całodzienne lub wieczorne. Twarda 23, m. 10. 8932

Farbiarz uzdolniony, umiejący przyrządzać farby, farbować wełnę, bawełnę, płótno, zechce zgłosić się, przycacząc świadectwa: Warszawa poste-restante „Farbiarz.” 8908

Francuzka na demi-placę potrzebna zaraz. Erywańska 5, m. 14, od 10-1-ej. 8623

Maszynistka i podręczna do neglitz potrzebna. Dzielnia 56, m. 5. 765r

Maszynistka do bielizny potrzebna zaraz. — Podwałe 18, m. 25. 8663

Mieszkanie wygodne za posługę kobiecie samotnej lub z córką. Wiadomość: Podwałe 18, sklep z pieczywem. 8631

Potrzebna bona francuzka, pensji 250 rs. — Niecała 12, miesz. 24. 761r

Panny zdolne do staniów i palt potrzebne do pracowni J. Sierputowskiej, Marszałkowska 119. 8672

Potrzebne panny uzdolnione do staniów. Warena 7, m. 3. 8628

Potrzebne są panny zdolne do staniów, spódnice, maszyny i uczennice. Leszno 18, mieszkania 61. 8606

Potrzebni są chłopcy do terminu do blacharza. Żelazna 62. 8576

Potrzebna panna do sprzedaży okryć damskich do magazynu M. Marcinek, Niecała 11. 8736

Potrzebne są zdolne maszynistki do koszul męskich. Nowolipie 34, m. 5. 8767

Potrzebna służąca niemka. Krucza 22, mieszkania 4. 8629

Potrzebna niemka młoda na godziny, znająca dokładnie język. Leszno 6, m. 1, Sokółowska, od 3-4-ej. 8763

Potrzebna jest maszynistka do bielizny. — Ciepla 17, miesz. 58. 780r

Potrzebny jest uczeń do zakładu ślusarskiego. Wilcza 30. 779r

Potrzebna freblówka polka do dwójga dzieci lat 2-4, z szyciem. Twarda 26, mieszkania 26. 8883

Potrzebne zdolne podręczne do trykotów. — Bielańska 21, m. 7. 8882

Potrzebna niania francuzka do dzieci. Plac Zamkowy 103, m. 7. 8872

Panny uzdolnione do spódnicy i pinania potrzebne. Nowolipie 9, m. 19. 8863

Potrzebne są panny zdolne do sukien. Bielańska 16, m. 9. 8852

Potrzebna bona niemka freblówka do trzech chłopców. Wiadomość: Widok 8, mieszkania 8. 8944

Potrzebna panna podręczna do sukien. Ul. Orla 7, m. 19. 8951

Potrzebny jest inkasent z kaucją rubli tyśią. Wiadomość: Nowomiejska 17, m. 6, od godz. 1-4-ej. 8937

Potrzebny subiekt fachowy do magazynu sukienkowego na prowincję. Zgłosić się do składu sukna „Ternton” Mikitina, Miodowa. 8930

Potrzebne są panny zdolne, podręczne i do nauki szycia. Nowy-Swiat 64, m. 9. 8924

Potrzebna niemka na demi-placę. Senatorska 19, m. 17. 763r

Pani lub panna, obeznana z literaturą, rzetelna, pracowita, porządna, skromnych wymagań, znajdzie pracę. Potrzebne: curriculum, stan, wiek, zawód, świadectwa. Poste-restante „Alfabet.” 8909

Potrzebny ogrodnik na wyjazd do gub. witebskiej, do samodzielnego zajęcia się sadem. Smolna 25, m. 11, od 5 do 6-ej. 8906

Poszukuje się zaraz lub od 1-go kwietnia do obsługi i wyręczenia pani zamożnego obywatelskiego domu panny w średnim wieku, znającej się na gospodarstwie domowym, wiejskim i wiejskim, umiejącej szyc na maszynie i dobrze prasować. Świadectwo wymagane. Może być i cudzoziemka. Zgłaszać się: Elekoralna 21, m. 3, od 5-7-ej po południu. 8854

Pani uczciwa, pracowita, mówiąca płynnie po rosyjsku i francusku, potrzebna jest jako ekspedjentka do sklepu firmy Riese et Piotrowski. Reflektantki raczą się zgłaszać do kantoru powyższej firmy na ul. Elekoralną 23. 8892

Pozadca żonaty, z kaucją rs. 100, potrzebny pod 1-go kwietnia r. b. za mieszkanie. Aleja Jerozolimska 8, od 3-4-ej po poł. 8927

Pozadca domu potrzebny z kaucją rs. 200 do domu małego, w okolicy ulicy Furmańskiej. Oferty pod lit. A. X. składać proszę do Biura ogłoszeń, Senatorska 26. 771r

Kupno i sprzedaż.

A. Chmielna 15. Ohleb wiejski, wtorek, środa, piątek. 7894

A. 15 kop. H sera szwajcarskiego dobrego (na kregi). 15 Chmielna. 7893

A. Bardzo tania sprzedaje biżuterję złotą, srebrną, pierścienie najnowszych fasonów 56 próby od rs. 2 kop. 80, kolczyki wężykowe od rs. 1 kop. 90, krzyżki od rs. 2 kop. 50, słubne obrączki złote od rs. 8 i t. d. Kupuje srebro, złoto, zamieniam na nowe. Przyjmuje wszelkie obstarunki podług najnowszych wymagań oraz reparacje, złocenie, srebrzenie: wszystko wykonywam tania, sumiennie. Orzechowski, Nowy-Swiat 36. 781r

A. Krucza 23, miesz. 2. Konsola dębowa 16 rs., stół jesionowy 4 rs., meblowy rzezbiony 6 rs., wanna, kociołek, stoliczek, szaferek, lampa niebieska wisząca, żelazko, zatrzask angielski łańcuch do drzwi, manekin. 8911

Bardzo tania wanny, zębady, kłozety pokojowe. Ulica Marszałkowska 111, w oficy. 8867

Brzytwy, nożyczki, scyzoryki, noże i widelce kuchenne, poleca najtaniej Ludwik Hilknier, Krakowskie-Przedmieście 5. 691r

Biłjoteki, kredensy dębowe u stolarza, Marszałkowska 89. 8885

Do sprzedania stół dębowy rozciągany i kredens. Żelazna 89, Dmowski. 8598

Dla chorego wózek resorowy, nowy, tania do sprzedania. Wspólna 42, m. 2, stróż wskaże. 8616

Do sprzedania maszyna Whelera-Wilsona dobra 20 rs. Nowy-Swiat 25-9. 8887

Do sprzedania zdane do rozplodu: ogier dereszowaty 4 lata, 3 1/2 werszka, rasy Pinzgauer, ogier gniady 4 lata, 4 1/2 werszka, rasy Kiewlandzkiej, ze stada hr. Wł. Branickiego ze Stawiszcz (z rodowodem). Nadto waiach gniady 4 lata, 4 1/2 werszka, rasy Kiewlandzkiej (para z poprzednim). Wiadomość: Koroszczyński przez Terespol (gub. siedlecka). 8945

Do sprzedania wózek dla chorego w dobrym stanie. Aleja Jerozolimska 70, m. 5, od 3 do 6-ej. 8896

Do sprzedania kanapka i maszyna Singer. Piwna 13, m. 58. 8625

Forte piany używane, pianina do sprzedania. Nowy-Swiat 9, Gruszczyński. 8112

Faetony, wolanciki, szarabany wyprzedaje po cenach niższych. Leszno 52. 8895

Faetonik nowy, elegancki, do sprzedania b. tania, Krochmalna 55. Tamże do zbycia motor gazowy 3-konny i mały furgonik kryty do rozwożenia towarów. 8873

Forte pian półkoncertowy, mało używany, z angielską mechaniką, z krzyżowanymi strunami, z moderatorem, o pięknym tonie, do sprzedania za połowę kosztu. Od 9-ej zrana do 2-ej po poł., Krucza 36, m. 6. 8856

Forte pian Hofera krótki, w dobrym stanie, szafa machoniowa, kredens grabowy, otomana, szafa jesionowa, sześć krzesel dębowych, regulator machoniowy, razem lub pojedynczo do sprzedania; zrana od godz. 10 do 1-ej, od 4 do 7-ej. Chmielna 35, m. 15. 8941

Karete trzyosobową, sprzedam tania z braku miejsca. Chmielna 7. 8826

Kapelusze żałobne, welony, wybór znaczny w magazynie Bogusławskiego, ulica Zabia 4. 8563

Kasy ogniotrwałe najtańsze i najlepsze u R. Bohtego. Nowy-Swiat 34. 6r

Kupuje maszyny do szycia, wykupuję z lombardów, przeważnie z pierścieniowymi członkami (zwane Buldogi). Dzika 20, mieszkania 34. 8934

Kareta potrójna pozostawiona w komis do sprzedania bardzo tania. Wiadomość u stróża, Warena 8. 8925

Kafe fab. „Leopoldów” do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście 44, wprost hotelu Europejskiego, Biuro kanalizacji. 8922

Kawarki i słowiki śpiewające do sprzedania. Wspólna 16-36. 8899

Kareta potrójna, używana, tania do sprzedania. Ul. Miodowa 15, biuro właściciela domu. 782r

Meble za bezcen! Garnitur czarny orzechonowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, biurko, szeslongi, firanki. — Marszałkowska 108, od ulicy Chmielnej 37, miesz. 30. 8545

Maszynę ręczną Singera oraz nożną tania sprzedam. Marszałkowska 105, sklep zegarmistrzowski. 8148

Meble garnitury, otomany, szeslongi, sofy, kredensy, biurka, szafy, komody i inne po niepraktykowanie niskich cenach. — Krakowskie-Przedmieście 10, m. 6. 8907

Meble różne nowe i używane, całe urządzenie lub pojedyncze sztuki, po cenach możliwie niskich. Świętokrzyska 16, miesz. 13, w bramie. 8308

Meble, garnitury, otomany, szeslongi i przyłaje roboty tapicerskie, Gadoński, Królewska 17. 4808

Maszynka elektryczna Störera, o dwudziestu elementach, do sprzedania za 30 rs. oraz numeratory hotelowy o piętnastu numerach, nowy. Wileza 27, m. 14. 8789

Maszyna Singera amerykańska, zupełnie nowa, bardzo tania do sprzedania. Wiadomość: Marszałkowska 129, od godz. 9 do 12-ej, środkowy dzwonek. 8881

Mebli garnitury gabinetowe od 35 rs., otomana 22, szeslong 15, garnitur czarny, obstarunki, przeróbki tania. Marszałkowska 77, Wodzyński. 8948

Meble różne do sprzedania zaraz. Oglądać można od południa, Chmielna 68, mieszkania 7. 8947

Meble rozmaite nowe i używane, całe urządzenie lub pojedyncze sztuki. Wybór duży. Ceny tania. Maków, Sołna 9. 8695

Meble tania, garnitur czarny, orzechowy, szafy, kredens, stół, krzesła, biurko, otomana, inne meble. Mokotowska 59, prawa oficyna, przy placu św. Aleksandra. 5882

Narzędzia ogrodnicze, sekatory i noże poleca najtaniej Ludwik Hilknier, Krakowskie-Przedmieście 5. 692r

Oczekiwana japońska nadeszła w wielkim doborze i jest do nabycia w magazynie N. S. Brünner et Comp. w hotelu Europejskim. 8548

Ordynacka 11. Urządzenie sklepowe tania do sprzedania, u stróża. 8584

Okazja! Za bezcen wyprzedaje okryć damskich wiosennych. Świętokrzyska 8-6. 8919

Pianino zagraniczne, nowe, amerykańskiej konstrukcji, 3-pedałowe, 475 rs. Senatorska 8, m. 7. 8338

Pianina o jednolitym blacie metalowym i strunach krzyżowych, w tonie silne, poleca po cenach najprzystępniejszych, z poleceniem kilkoletnim, specjalna fabryka A. Dütz, Jasna 4. 5966

Pianino prawie nowe, nowej konstrukcji, rs. 285. Jasna 4, Dütz. 6864

Pianina, fortepiany do sprzedania oraz przyjmują naprawy fortepianów i pianin. Firma egzystująca od roku 1860. Nowy-Swiat 66, Janiszewski. 7862

Potrzebny mały powozik, nowy, lub mało używany. Wiadomość u właściciela domu 32/390, Praga, Brukowa. 8654

Pianino tania do sprzedania. Złota 32, m. 15. 8507

Powozy do sprzedania nowe i używane, koce z fordekami, karety i faetony oraz przyjmują wszelkie obstarunki i naprawy, które wykonywane są z największą dokładnością, po możliwie niskich cenach. Erywańska 3, dawniej Brühl. 8870

Posadzka dębowa i przemianowa w czterech gatunkach, sztuk 2,000, jest do odstąpienia. Wiadomość: Nowy-Swiat 8, u stróża. 8365

Powóz potrzebny używany, na prowincję, pmoeny, dwuosobowy. Oferty z adresem, ostateczną ceną, składają proszę w Biurze posad fachowych Łucyńskiego, ulica Włodzimierska 8. 8952

Sprzedaje tania szafy, łóżka, szafki małe. — Ul. Śliska 53, m. 1. 8579

Skrzypce b. dobre, stare, potrzebne. Adres zostawić u stróża, Warena 7. 8651

Suknia biała jedwabna tania do sprzedania. Tamka 39, m. 11. 8680

Skrzypce włoskie (Joseph Galiano filius N. Niklaus, Neapol 1777) do sprzedania. Salski Plac 5, B. Bolcewicz. 8533

Sprzedaje się garnitur mebli używanych śmiekkich za 45 rs. Ulica Zabia 4, mieszkania 16. 8921

Saska porcelana, przybory podróżne, wachlarze, bivoiry wykintne, brzozy, laski, parasole, lampy, zegary, żardinierki, wachlarze od najtańszych i t. p. towary galanterijne poleca po cenach umiarkowanych firma od 1795 roku w Warszawie egzystująca, N. S. Brünner et Co w hotelu Europejskim. 8551

Starożytności, jako to brzozy, emalje w szacie, srebrze, kości i sztyldkrecie, obrazy, zbroje, pasy, makaty, gobeliny i t. p. dzieła sztuki dawniejszej epoki, kupuje placąc możliwie wysokie ceny firma od roku 1795 w Warszawie egzystująca, N. S. Brünner et Co. w hotelu Europejskim. 8547

Sa do sprzedania: garnitur mebli, fortepian, 2 kandelabry, 20 sztuk obrazów olejnych, kredens i 2 łóżeczka dziecięce. Wiadomość: Łazienki Królewskie, dom przy oranżerii z kopytą. 8853

Szafy sklepowe, kontuar, wystawa, taborety, sztyld duży i urządzenie gazowe, wszystko prawie nowe, do sprzedania razem lub częściowo. Chmielna 23, miesz. 2. 8936

Staniki trykotowe najtaniej u K. Mantey, Świętokrzyska 8. 8920

Szaraban używany z przyczyny braku miejsca sprzedaje tania. Rybaki 18, u stangreta Marcina. 8917

Sprzedam walce gumowe do wyłuszczek Stano. Nowolipie 32, mieszkania 13, od 5-ej do 9-ej. 8907

Umeblowanie salonu, drzewo czarne, kryte jedwabiem w najlepszym gatunku, złożone z 6-ku krzesel, 2-ch foteli, kanapy i stołu za 220 rs. Warena 15, zakład tapicersko-dekoracyjny K. Sączewski. 8800

Wyłuszczki „Empire” i naczynia kuchenne poleca Ludwik Hilknier, Krakowskie-Przedmieście 5. 690r

Z powodu zmiany posady wyprzedaje meble z pięciu pokojów, prawie nowe, lustra, maszyny singerskie, dywany, firanki, lampy. Marszałkowska 78, stróż wskaże. 8688

Z powodu nagłego wyjazdu są do sprzedania meble salonowe, robione na obstarunek, ozdobna żardinierka cała rzezbiona, łóżka orzechowe, eleganckie łóżeczko dziecięce i kołyska. Obejrzać można między godz. 11 a 3-ia. Krucza 5, m. 7. 752r

Trzy warsztaty stolarskie z narzędziami i formami do krzywej roboty, do sprzedania. Świętokrzyska № 17, m. 1. 8553

7 obrazów starej flamandzkiej szkoły, dobrego pędzla, żyrandol na 30 świec antyk, biurko machoniowe cylindrowe z szufladami i szafką antyk, 2 garnitury mebli, nowe, u-trechtem obite, otomana. Nowy-Swiat № 39, skład mebli Rabong. 8647

Interesa handl. i mająt.

A) Rs. 2,000 do 15,000 do wypożyczenia na domy w Warszawie. Wiadomość: Kruca 23, mieszk. 9, od godziny 3 do 5-ej. 8523

Apteka. Poszukuję dzierżawy apteki sielskiej zaraz. Obrót od 1,200. Listy: apteka, Lubartów, gub. kaliska. 8413

Bez pośrednictwa. Potrzeba rs. 7,000 na 1-szy numer hypoteki domu w Warszawie, zaraz po 20,000 rs. pożyczki Towarzystwa kredytowego. Procent 6 1/2%, płatny z góry półrocznie. Zgłaszać się do adwokata Ostapowicza, Żorawia № 25, między 5—7-a wieczorem. Tamże wiadomość o sprzedaży ładnego i taniego domu w Warszawie. 8536

Ciechocinek. Willa do sprzedania. Wiadomość: Ziota 32, m. 2, od godz. 5—6-ej. 8954

Obra sposobność do nabycia majątku w gubernji piotrkowskiej, w powiecie brzezińskim, w dobrej glebie, od Łowicza 21 wiorst, włók 24, dobrze zagospodarowanego, z licytacji prywatnego długu (bez kaucji), mającej się odbyć w piotrkowskim sądzie okręgowym dnia 12 kwietnia (31 marca) roku bieżącego. Bliższa wiadomość: Karmelicka № 16, mieszkania № 3, u pana adwokata przysięgłego Rajmunda Kamińskiego, od 9—11-ej godz. zrana i od 5—7-ej wieczorem. 8935

Dom murowany 3-piętrowy, z takimiż oficynami, pozostała częścią frontu do budowy, z dochodem rocznym 9,000 rs., w okolicach ulicy Przejazd, do sprzedania na dogodnych warunkach. Wiadomość: ulica Ślińska № 4, mieszk. № 7, od 3 do 5 i pół po poł. 8627

Dom do sprzedania blisko dworca kolei wiedeńskiej. Pożyczka Towarzystwa 24,000.—Dochód brutto 7,500. Wiadomość: Obozna 5, mieszk. 2. 8150

Dom w południowej stronie miasta, ze wszystkimi nowoczesnymi wygodami, skanalizowany, Towarzystwa rs. 27,000, do sprzedania. Warunki wypłaty dogodne. Wiadomość: Miodowa № 21, m. 3. 7873

Dobry interes, magazyn mód sprzedam tanio byle zaraz, będąc zagnana słabością matki. Świętokrzyska № 6. Caroline. 8610

Dom do sprzedania w Chelmie, gub. lubelsk., z rzemiołkami, jedna z tych murowana, lecz wszystkie nowe, dochód roczny 1,300, za 8,500. Wiadomość na miejscu, W. Bakierowski. 8478

Fabryka makaronów do sprzedania. Wiadomość: Marszałkowska 13. 8096

Jest do sprzedania pralnia, egzystująca lat 13, przy ulicy Chmielnej № 38 domu. 8613

Jest do sprzedania sklep spożywczy chrześcijański na warunkach dogodnych, do kupna potrzebny fundusz 500 rs., w mieście fabrycznym nad granicą pruską. Wiadomość po wzięciu można każdorazowo do godziny 11-ej zrana, ulica Szkolna № 8, mieszk. № 8. 8858

Jest do sprzedania restauracja w dobrym punkcie, z całym urządzeniem, z powodu wyjazdu. Wiadomość: ulica Koźła № 1, w składzie mydła. 8903

Jest do sprzedania od lat kilkunastu egzystująca księgarnia z czytelnia i kolportażem pism, łącznie ze sklepem galanteryjnym, w mieście fabrycznym. Wiadomość powziąć można: ulica Szkolna № 8, mieszkania № 8, do godziny 11-ej zrana każdorazowo. 8857

Kawiarnię sprzedam zaraz, dobrze idzie.—Wiadomość w kiosku przy Koperniku. 8953

Kantor przewozowy Z. Morzycki i S-ka, Tłomackie № 4, podejmuje się przeprowadzek z ustawieniem mebli w mieszkaniu i gwarancją za całość tychże. Uskutecznia opakowania mebli, luster, szkła, fortepianów i t. p. Poleca skrzynie i pudełka pocztowe własnego wyrobu. Przyjmuje na przechowanie meble i towary. Posiada na składzie cement „Grodziec”. 786r

Korzystne. Są większe i mniejsze majątki ziemskie do sprzedania, zamiany na domy, dzierżawy donacyjne do odstąpienia oraz domy do sprzedania. Wiadomość u pełnomocnika o-sobiście lub piśmiennie jeżeli na wsi, Marszałkowska № 136, m. 15, zrana od 9 1/2, i od 5-ej do 7-ej. 7777

Magle po sprzedaniu dobrze procentujące.—Ulica Widok № 1, róg Brackiej. 8651

Na stacji Ostrowy kolei warszawsko-bydgoskiej jest do odstąpienia bufet od 1-go kwietnia. Kontrakt trzyletni. Wiadomość na miejscu. 636r

Ogród fruktowy wielki z domkiem do wydzierżawienia, Koszykowa 51. Wiadomość: Królewska 1. 8964

Pralnia do sprzedania. Ziota № 39. 8946

Plac narożny, 70 łokci frontu; kupującemu ściśniana, woda do roboty, rubli 6,500. Posadzka sucha 80 kop. Ulica Marszałkowska 69, Oswald. 8154

Rubli 1,000 jest do wypożyczenia na nieruchomości w Warszawie. Jerozolimska 78, m. 9. 8165

Restauracja do sprzedania pod № 28 przy ul. Długiej. 8571

Rubli 14,000 potrzeba na dom, 7%, które zamyka dług równy pożyczce Towarzystwa.—Cukiernia p. Michela, róg Chmielnej i Szpitalnej. 8921

Sprzedam dom stary na rozebranie od 8-go kwietnia, sztachety nowe, młode drzewka w różnych gatunkach i różę niskopienne. Wiadomość u właściciela domu, Żelazna 72, od 2 do 5-ej po południu. 8611

Sklep spożywczo-dystrybucyjny do sprzedania. Wiadomość: Twarda 54. 8549

Sklep spożywczo-dystrybucyjny na bardzo dobrych warunkach jest do sprzedania zaraz. Kruca № 20, mieszk. 2. 8560

Sklep do odstąpienia bardzo tanio. Żorawia № 5. 8615

Sklep spożywczy sprzedam zaraz tanio z powodu wyjazdu. Wiadomość: ulica Łucka № 24. 8607

Sklep z mąką i leguminami do sprzedania (pokój przy sklepie). Wiadomość: Kruca № 13, róg Wilczej. 8586

Sklep z przedmiotami niezbędnymi do codziennego użytku, od lat 30 w centrum miasta, nie wymagający specjalności, komorne b. tanie, kontrakt czteroletni, do sprzedania za 6,000. Bracka 25 u właściciela domu, do 12 i 2 do 6. 7664

Sklep wiktuałów do sprzedania bardzo tanio; Starg dobry, pieczywo opłaca komorne, mieszkanie wygodne; kupujący mogą się przekonać. Krochmalna № 57, m. 3. 8940

Sklep z pokojem, dystrybucja, wiktuały, zaraz do odstąpienia. Komorne rs. 13 miesięcznie. Sienna 36. 8931

Sklep mączno-spożywczy z towarami, urządzeniem, do sprzedania za 150 rs. zaraz z powodu raptownej śmierci. Hoża 9, w sklepie obuwia, u Michalskiego. 8929

Sklep wiktuałów do sprzedania z powodu słabości właściciela. Twarda 49. 878r

Trzykonna maszyna gazowa z transmisją i lokalem z 3-ch pokoiów, jest do wynajęcia. Żelazna 89. 8898

Wspólnik potrzebny. Do rozwiniętej fabrykacji za granicą poszukuje się wspólnika z kapitałem 5—8,000 rs., z pewną gwarancją. Oferty przyjmuje kantor Kurjera „№ 90”. 8890

W dniu 24-ym marca (5-ym kwietnia) 1892 roku, w IV-ym wydziale warszawskiego sądu okręgowego, o godzinie 10-ej zrana, odbędzie się sprzedaż domu przez publiczną licytację, położonego przy ulicy Krzywe Kolo № 16—189, przynależącego rocznego czynszu 1,200 rs. Sprzedaż rozpocznie się od sumy rs. 1,500. Bliższa wiadomość u komisarza sądowego, Kruca № 19. 8464

W gubernji kaliskiej, powiecie wieluńskim, w donacji majoratu Bolesławiec, są do oddania w 12-letnią poręczającą administrację następujące folwarki: Mielosyn, Mielosynek, Kamionka i Krzyworezka. Reflektanci o bliższe szczegóły zechcą się zgłosić: Warszawa, Marszałkowska № 95, Romanowicz. 6983

Ważna wiadomość dla właścicieli starych domów. Kupuję domy do rozbiórki. Oferty składać proszę w księgarni W-go P. Kantor, Senatorska 2. 8178

Z powodu słabości do odstąpienia dystrybucja niedrogo oraz potrzebna wspólniczka znająca krawieczkę. Nowy-Swiat № 12, mieszk. 9, od 10 do 2-ej. 8943

Z powodu śmierci właściciela jest do sprzedania posesja w mieście gubernjalnym, składająca się z trzech domów drewnianych z ogrodami w środku miasta. Cena 4,000 rs., połowa może zostać na hypotecę. Wiadomość: Elektoralna 25. 8866

Zadany jest wspólnik do interesu procentującego dobrze z kapitałem rs. 3,000. Ulica Chmielna 28—5. 8745

Lokale.

A) Kantor przewozowy W. Zaborski, Krakowskie-Przedmieście 60. Uskutecznia przeprowadzki, opakowania i przewóz mebli, towarów, po cenach umiarkowanych. 787r

Apartment złożony z dużego salonu, 7 pokoiów, przedpokoju, obszernej kuchni, łazienki etc., z wodociągami, zlewami, oświetleniem gazowym, dzwonkami elektrycznymi, na 2-m piętrze, od frontu, do wynajęcia od św. Jana. Nowy-Swiat 57, wiadomość u właściciela domu. 783r

Cztery lub trzy pokoje, 1-e piętro, balkon, kuchnia, przedpokój, zlew, wodociąg, wygodna, od 1 kwietnia. Długa 6. 8875

Do wynajęcia 2 pokoje, przedpokój i kuchnia, od 1 kwietnia 1892. Nowy-Swiat № 66. 8894

Do wynajęcia od 1 lipca 6 dużych pokoiów, z wszelkimi wygodami, na 1-m piętrze. Obozna 5. 8853

Letnie mieszkania—lub rocznie do najęcia w pięknej willi Józefinie, za Belwederską rogatką, z miastem komunikacja tramwajami, może kto na jaki proceder wydzierżawi. Ogrodnik pokaże. 8185

Mieszkanie wykwintnie urządzone: 5 pokoiów, 2 przedpokoje, kuchnia, łazienka, dwa balkony na ogród, jest do wynajęcia w każdym czasie za rogatką Mokotowską, tuż przy remizie tramwajowej. Wiadomość: Nowy-Swiat № 54, m. 5. 8638

Nowogrodzka 21. Od kwietnia do najęcia w oficynach na parterze i 2-m piętrze—po 3 pokoje z przedpokojami, kuchniami, zlewami, wodociągami, piwnicami, na 3-m piętrze 1 pokój z kuchnią, zlewem i wodociąg. 8597

Na fabrykę, warsztaty etc. do wynajęcia zaraz, posesja na Szmulowiznie z odpowiednimi budynkami i doskonałą wodą. Wiadomość: Aleja Jerozolimska № 8, u właściciela domu, od 1—4 po południu. 8928

Od 1-go pokój umeblowany, godz. 1—3. Smolna 15. 8473

Od 1-go kwietnia do wynajęcia 6 pokoi z balkonem, 1-e piętro, z wszelkimi wygodami. Wspólna № 37. 8366

Od ósmego kwietnia, młoda osoba potrzebuje pokój przy rodzinie, w okolicach Marszałkowskiej lub Nowego-Swiatu, w cenie 5 rubli miesięcznie. Zastać można do południa. Smolna 17, m. 16. 8879

Od lipca potrzebne 3 pokoje z alkową, z wygodami, frontowe, w domu spokojnym, z podwórkiem czystym, blisko placu św. Aleksandra. Oferty przyjmuje Kurjer pod „Mieszkanie dla M. M.” 8901

Od Wielkiej-Nocy 5 pokoi, przedpokój i kuchnia, 1-e piętro, z wszelkimi wygodami. Bednarska 26, mieszkania 2, zaraz od Krakowskiego-Przedm. 8869

Od 1-go kwietnia do odnawienia dwa pokoje umeblowane, razem lub osobno—z tych jeden duży, słoneczny, frontowy, usługa samowar, może być z obiadem. Smolna 12, mieszkania 5. 8459

Poszukuje mieszkania przy przyswoitej osobie, z całodziennym utrzymaniem. Oferty składać w Kurjerze dla S. S. S. 8632

Fabryczna sucha, do wynajęcia od 1 kwietnia. Marszałkowska 137. 721r

Pokój z kuchnią. Ulica Nowy-Swiat № 66. 8893

Pokój z opalem i usługą, 10 rs. Wejście wspólne. Erywańska 5, m. 17. 8910

Pokój duży, zdatny na warsztat. Nowy-Swiat 66. 8895

Pokój umeblowany, usługa. Książęca № 1, mieszkania 7. 8897

Potrzebny od 8 kwietnia pokój z kuchnią, pierwsze lub drugie piętro, w okolicy Marszałkowskiej, od 15 do 18 rs. miesięcznie. Adres w kantorze Kurjera P. M. 8859

Pokój do odnawienia od 1 kwietnia, z usługą i samowarem, z osobnym wejściem. Ziota 27, wiadomość u stróża. 8851

Salon, gabinet i przedpokój, elegancko umeblowane, od 1 kwietnia—pokój pojedynczy, zaraz, obok Kolumny Zygmunta. Podwale № 4. 8918

Salon trzy-okienny, pokoje umeblowane, usługa, samowar. Chmielna 7, m. 5. 8949

Sklepy małe od 180 do 250 rs. rocznie. Świętokrzyska 19. 8461

Spichrz murowany, piętrowy, przeszło 50 łokci długi, 13 łok. szeroki, dogodny na magazyn, jaką fabrykę lub stajnię. Do wynajęcia każdego czasu w całości lub połowie, w bliskości kolei i linii tramwajowej. Wiadomość na miejscu u właścicieli, Praga, Wołowa № 41. 7114

Sklepy do najęcia (Bazar), plac Trzech Krzyży, dobre: na łokciowy, ubiorów, skóry, dla czapnika, wewnątrz zaś bazaru jarki mięsne, leguminy, drób, zwierzyzna i t. b. Wiadomość u rządcy. 8184

2 pokoje, kuchnia, przedpokój, 2 zachowanka, 2-e piętro, front, miesięcznie rs. 19. Kruca № 4. 8874

3—4 pokoje z kuchniami i wszelkimi nowoczesnymi wygodami, od 1 kwietnia do wynajęcia. Mokotowska № 25, dom narożny. 8600

3 pokoje, salon, przedpokój, kuchnia, zlew, wodociąg, od 1 kwietnia, lokal już próżny, z pięknym widokiem. Senatorska 4. 8913

Doniesienia rozmaite.

Minerwa, Wierzbowa 6. Specjalność woalki, wstążek, koronek. Ceny najtańsze. 750r

Akuszerka B. J. przyjmuje na słabość, czas dłuższy lub krócej, bez legitymacji, z umieszczeniem dziecięcia. Włodzimierska 3, mieszkania 1. 7626

Grób murowany na Powązkach, na 6 tru-
Gmieni, w dobrym stanie. Wiadomość: wprost cmentarza, dom pogrzebowy № 41. Tomasz Grywaczewski. 8612

Kroju 6 rubli, wytwornym systemem Worth'a wykucza gruntuwie była dyrektysa pierwszorzędnego magazynu. Aleje Jerozolimskie 35—25. 8963

Leszno № 21, jest do oddania na własność dziecku dwumiesięcznemu, wiadomość u stróża. 8657

Matka obarczona dziećmi, znajdująca się w najkłopotliwszym położeniu, gdyż mąż, były urzędnik utracił służbę—nie posiada funduszu na opędzenie najpotrzebniejszych wydatków do życia, odwołuje się do serc dobroczynnych z błagalną prośbą o przyjęcie jej z pomocą. Adres w kantorze Kurjera. 751r

Mamki! Biuro kaucjonowane rekomendacji mamiek, poleca wybór zdrowych, wiejskich mamiek. Hoża № 11. 6013

Materace na sprężynach, oraz inne roboty tapicerskie, wykonywam bardzo tanio. Tapicer. Wielka 39, m. 9. 8864

Mamki sztuczne, oryginalne Monchovant francuskie, zastępujące pierś, po 60 kop. Feliks Pik. Niecała. 8904

Nagrody rs. 2 otrzyma znalazca zegarka damskiego, czarnego, zgubionego w przejściu z Wspólnej na Hożę, za zwrotem tegoż na Hożę 21, m. 3. 8914

Nagrody rs. 3, za odprowadzenie zaginionej suszarki, mopsika, do Cara, Niecała 6. 8938

Nagrody rs. 10. Wczoraj, d. 15-go marca, przy wyjściu z gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa, zgubioną została przepinka brylantowa. Łaskawy znalazca zechce oddać na ul. Srebrną № 16. 8699

„Oczekiwane!” Bukiety Makarta nadeszły, sprzedaje hurtowo i detalicznie w Magazynie galanteryjnym T. Kozłowskiego, Wierzbowa 8, gmach teatru, wprost Niecałej;—tamże wieniec zasuszone i metalowe, paryskie. Herby i monogramy do papieru i kopert. 8965

Pracownia sukien i okryć damskich Marji Schesz, Nowy-Swiat 44. Przyjmuje płaszcze, żakiety i suknie. Wykończa z wielką starannością podług ostatnich żurnali paryskich, po cenach możliwie umiarkowanych. 8358

Panama Paryzki do wywabiania plam i do gruntownego odnowienia wszelkich ubrań i materji meblowych, (pudełeczko na konewkę wody 15 kop.).—Kabylina Francuzka do farbowania w ciągu 3-ch godzin wszelkich materji wełnianych lub jedwabnych (28 kolorów po 35 kop.).—Magazyn Francuski, 8 Berga. 8055

Pracownia ubiorów dzieciennych, Nowolipie 12, mieszkania 14. Wykończenie eleganckie, ceny niskie. 632r

Przyswoita kobieta poszukuje dziecka do piersi. Ulica Piękna № 62. 8855

Rower Kwadrant nowe i używane, oraz wszelkie przybory i części składowe, poleca zakład mechan. specjalny J. Pietruszewskiego, Leszno 36, gdzie także przyjmuje wszelkie reparacje. 593r

Student prosi o pożyczkę na wpis za drugie półroczcie; nie zapłaciwszy którego, utraci prawo przystępowania do egzaminów; przyczeka prztem zwrot pieniędzy po ukończeniu kursów. Oferty łaskawo przyjmuje Kurjer dla „Niezmąganego Studenta.” 785r

Wyżymaczki naprawia specjalnie fabryka wyrobów metalowych. Ulica Erywańska № 7. 8891

Wyżymaczki specjalnie naprawia najtaniej z gwarancją roczną parowa fabryka obśadek do piór stalowych „Copernicus,” z oddziałem pod zarządem Emanuela Golaszewskiego galanterji metalowej. Ogrodowa 46. 8206

Wielocypedy angielskie Humbra i innych fabryk poleca najtaniej L. Hilkner. Krak.-Przedmieście. Cenniki gratis. 608r

Zwrotku na 6rodę podczas przedstawienia w teatrze wielkim, na galerji 3-go piętra zgubiono pugilares, zawierający 20 rubli gotówki, 40 pruskich marek, oraz różne dokumenty. Znalazca raczy zwrócić za nagrodą rs. 15. Grzybowska № 31, m. 5. 8880

Woalki, od 15 kop. woalka i droższych wielki wybór. „Manufaktura Krajowa,” Niecała 12. 8687

Karbowanie, sukien, koronek. „Manufaktura Krajowa.” A. Brochocki. Niecała 12. 8687

Staniki trykotowe, najświeższe fasony francuskie. „Manufaktura Krajowa,” Niecała 12. 8687

Wachlarze przesliczne z piór, gazy i koronek, poleca skład J. Lukrec, Marszałkowska 132. 6383